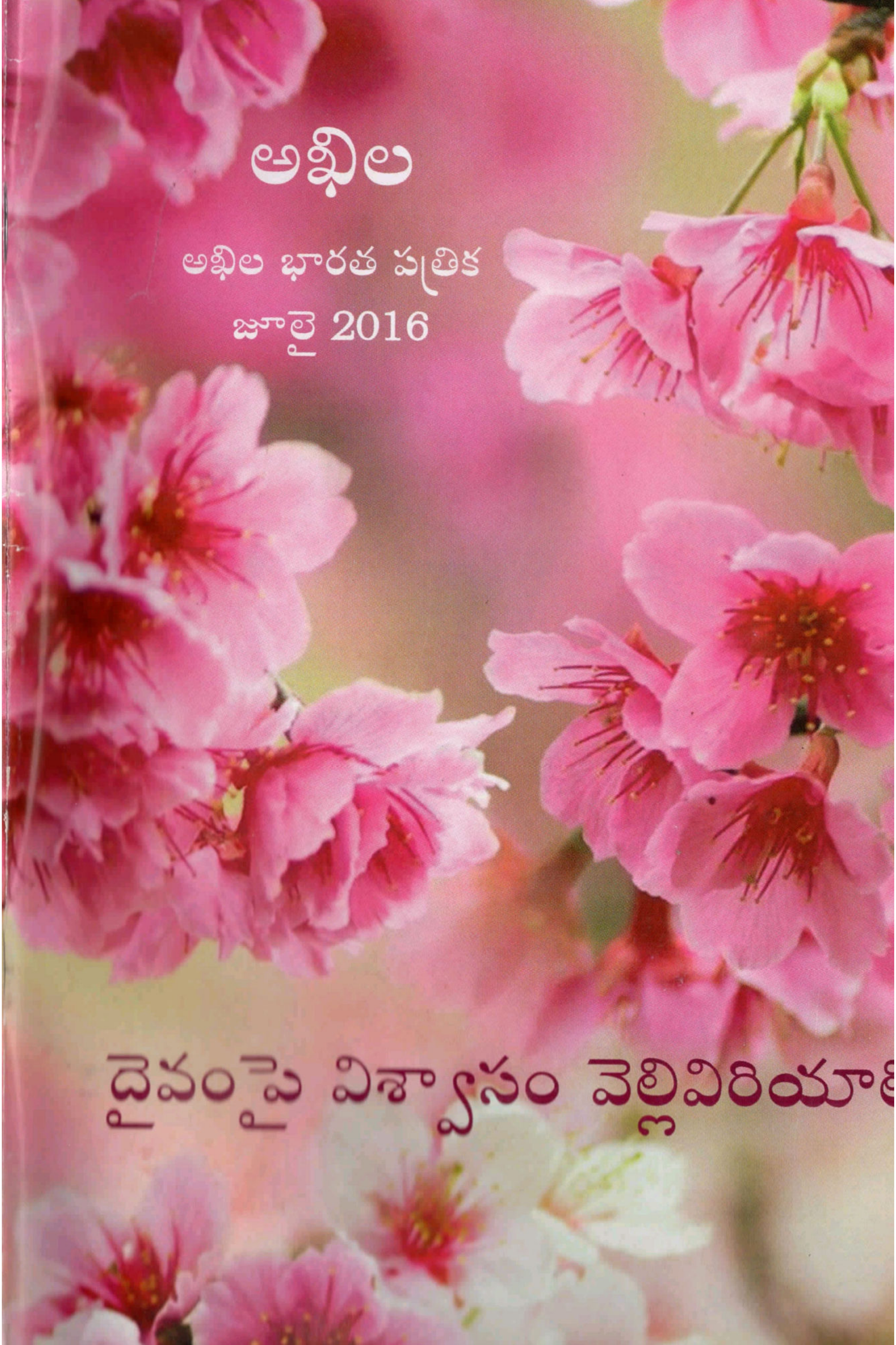
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జూలై 2016

దైవంపై విశ్వాసం వెల్లివిరియాలి

విషయసూచిక

"అజ్ఞానాంధకారం అలుముకొన్న సమయాల్లో దైవంపై విశ్వాసం నిశ్చితమైన మార్గ దర్శి". అది గమ్యాన్ని మన దృష్టికి తేవటానికి అంతరాత్మలో నుండి పెల్లుబికి ఒక జ్యోతిగా ఎగసిన గుప్తజ్ఞానం; మన అస్తిత్వంలోని భాగాలు కొన్ని మనలను అక్రమ మార్గం దిశగా అడుగేయ పురిగొల్పినా, సక్రమ మార్గానుసరణను ఒక దిక్సూచిగా దృష్టికి తెచ్చి, సరియైన విధంగా మనలను తీర్చిదిద్దుతుంది. ఇతర శక్తులు నిరోధించబడి మరుగున పడినప్పటికీ, దైవంపై విశ్వాసం మనలను కాపాడి, సహకరించే శక్తిలా ఉపకరిస్తుంది. మనం సర్వం కోల్పోయినప్పటికీ అది మన జీవితాన్ని పునరుద్ధరించ గలదు. అది దైవానుగ్రహంతో ప్రసాదించబడిన బహుమానము, సర్వదా హృదయపూర్వ కంగా కాపాడుకోవలసిన అరుదైన నిధి. ప్రాపంచిక జీవితంలో ఒక అంతర్నిహిత విశ్వాసంపై ఆధారపడి సాధారణ మనుగడ కొనసాగించటానికి గాని యౌగిక జీవనంలో ఎదురవుతుండే అనూహ్యమైన కొత్త కొత్త అవరోధాలను అధిగమించుటకు గాని విశ్వాసం లేకుండా మనిషి ఏమీ చేయలేడు. యోగానికి పునాది లాంటి ఈ విశ్వాసానికి శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత అమితమైన ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. గత సంచికలో (జూన్, 2016) దైవంపై విశ్వాసం గురించి శ్రీఅరవిందుల దీప్తివంతమైన ప్రవచనా లను ప్రస్తావించాము. ఈ సంచికలో దైవంపై విశ్వాసం గురించి, దానిని అలవరచుకొని పెంపొందించుటతో పాటు దానిని మన పురోభివృద్ధి కోసం కాపాడుకొని ఉపయోగించు టకు శ్రీమాత సూచించిన ఆచరణాత్మక మార్గదర్శకాలను ప్రస్తావించడమైనది.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

పరిస్థితులన్నీ విషమ స్థాయి నుండి మరింత విషమ స్థాయికి చేరుతున్నట్లుగా కనిపించిన క్షణాన, వెంటనే ఒక మహత్తరమైన విశ్వాసాన్ని కూడ గట్టుకోవాలి, దైవానుగ్రహం మనల నెప్పటికి ఆపేక్షించదు అనే ఎరుకను పెంచుకోవాలి.

CWM 15: 169

దైవంపై విశ్వాసమే దివ్యజ్ఞానం

విశ్వాసం అంతరాత్మ యొక్క స్వయంప్రేరిత జ్ఞానం

బాహ్య చేతన యొక్క గ్రహణశక్తి మానసిక గ్రహణశక్తిని నిరాకరించవచ్చు, కానీ మానసిక శక్తిలోనే నిజమైన జ్ఞానం, సహజ సిద్ధమైన అంతఃస్ఫూర్తి వున్నాయి. "నాకు తెలుసు, కారణం చెప్పలేను కాని నాకు తెలుసు" అని మానసిక శక్తి అంటుంది. ఎందుకనగా దాని జ్ఞానం, అనుభవ సిద్ధమైనది గాని, యదార్థమని నిరూపించ బడినది కాదు. అది నమ్మటానికి నిరూపణలు అవసరం లేదు. విశ్వాసం ఒక అంతరాత్మ ప్రేరణ. అంతరాత్మ యొక్క జ్ఞానం సహజసిద్ధమైనది, సూటిగా సమకూరేది, గురి తప్పనిది. ప్రపంచమంతా తిరస్కరించి వ్యతిరేకంగా వేనవేల నిరూపణలు చూపించినప్పటికీ, ఒక అంతర్ జ్ఞానంతో, ప్రతి నిరోధాన్ని ఎదిరించి నిలబడి ఒక వాస్తవాన్ని గుర్తించగల గ్రహణశక్తితో అది తెలుసుకో గలదు. మానసిక జ్ఞానం దృఢమైనది, స్పర్శవేద్యమైనది, ఒక ఘనీభవించిన ముద్ద లాంటిది. నీవు దానిని నీ మనో ప్రాణ శరీరాల లోనికి కొనితేవచ్చు. అప్పుడు నీ కొక సమగ్ర విశ్వాసం కలుగుతుంది — అది నిజంగా కొండలను కదపగలదు, కానీ అస్తిత్వంలో ఏది కూడా ఈ మార్గంలో అడ్డు తగల కూడదు, 'ఆ విధంగా కాదు' అని అన కూడదు, ఒక పరీక్షను కోరకూడదు. విశ్వాసం ఏ కొద్దిపాటి అసంపూర్ణమైనప్పటికీ, విషయాలు చెడతాయి. విశ్వాసం సమగ్రమైనది, అచంచలమైనది కానప్పుడు దైవం ఎలా స్వయం వ్యక్తమవగలడు? విశ్వాసం స్వయంగా ఎల్లప్పుడూ అచంచ లంగా నిలువగలగేది, అది దాని తత్వం, అలా కాకపోతే అది అసలు విశ్వాసమే కాదు — అయితే, మనస్సుగాని, ప్రాణికంగాని, భౌతికంగాని మానసిక కదలికను అనుసరించక పోవటం జరగవచ్చు. ఓ వ్యక్తి ఒక యోగి వద్దకు వచ్చినప్పుడు అతడు తనను తన గమ్యానికి చేర్చగలడనే విశ్వాసం హఠాత్తుగా అతనిలో కలుగవచ్చు, కానీ ఆ యోగికి అందుకు తగ్గ జ్ఞానమున్నదో లేదో తెలియదు. అతడు తన గురువును కలుసుకున్నాననే మానసిక ఉద్వేగానికి లోను కావచ్చు. ఆ నమ్మకం అతనికి ఒక సుదీర్ఘ మానసిక పరిశీలన జరిపిన పిమ్మటనో లేక అనేక అలౌకిక అద్భుతాలను చూచిన పిమ్మటనో ఏర్పడదు. ఇదొక్కటే విలువగల

విశ్వాసం. వాదించటం మొదలుపెడితే నీ భవితను కోల్పోతావు.

CWM 3:152

విశ్వాసం వంచించదు

నిజానికి గుడ్డి నమ్మకం అనేది మనుషులను వంచించదు. "నేను ఫలానా మనిషిని నమ్మాను, అతను నన్ను వంచించాడు" అని అనటం పరిపాటి. కాని యదార్థమేమిటంటే, చెప్పిన వానిది తప్పు కాదు, నమ్మని వాడిదే తప్పు. అతని లోని ఏదో బలహీనత అందుకు కారణం. అతడు తన విశ్వాసాన్ని చెదర కుండా నిలద్రొక్కుకున్నట్లయితే, మనిషిని మార్చ గలిగేవాడు. అతడు అదే విశ్వాసపూరిత చేతనను నిలుపుకోనందున తాను వంచించబడ్డాడు, మనిషిని తాను కోరుకొన్న విధంగా మార్చలేక పోయాడు. అతనికి సమగ్రమైన విశ్వాసం ఉండి ఉన్నట్లయితే, మనిషిని మార్పు చెందుటకు బద్ధుడిని చేయగలిగేవాడు. ఎల్లప్పుడూ విశ్వాసంతోనే అద్భుతాలు జరుగుతాయి. ఒక మనిషి మరొకని వద్దకు చేరగానే అతనికి దైవిక ఉనికితో సంపర్క మేర్పడిన భావన కలుగుతుంది. అతడు ఆ భావనను పవిత్రంగా, చెదరకుండా నిలుపుకోగలిగితే, అది దివ్య చేత నను అత్యంత భౌతికపరమైన వాటిలో కూడా అభివ్యక్తమగుటకు ఒత్తిడి చేస్తుంది. కానీ అదంతా నీ స్వీయ మానసిక స్థాయి పైన, శ్రద్ధాశక్తి పైన ఆధారపడి వుంటుంది. నీవు దైహికంగా ఎంత అధికంగా సంసిద్ధుడవై వుంటే, అంత ఎక్కువగా నీవు సరియైన మూలస్థానానికి, సరియైన గురువుకు చేరువ కాగలవు. చైత్య పురుష సత్తతో పాటు దాని విశ్వాసం ఎల్లప్పుడూ నిర్వ్యాజమైనవిగానే వుంటాయి, కానీ నీ బాహ్యస్థితి మోసపూరితముగా నున్నట్లయితే, నీవు ఆధ్యా త్మిక జీవనానికి బదులు వ్యక్తిగత శక్తులను ఆశిస్తున్నట్లయితే, అది నిన్ను పెడదారి పట్టించగలదు. నిన్ను పెడదారి పట్టించేది అటువంటి అవలక్షణం కాని నీ విశ్వాసం కాదు. స్వయంగా స్వచ్ఛత కలిగి వున్న విశ్వాసం అస్తిత్వంలోని అధమ స్థాయి కదలికలలో చిక్కుకు పోయినప్పుడు, అప్పుడు నీవు వంచించబడతావు.

CWM 3:152-53

మానసిక ప్రభావ పరిధి నుండి విశ్వాస ప్రభావ పరిధిలోకి తరలి పోవాలి

తాను క్షేమంగా కార్యాచరణ గావించ గలగటానికి మనిషి మానసిక ప్రభావ పరిధినుండి విశ్వాస ప్రభావ పరిధిలోకి లేక ఒక ఉన్నత చేతనామయ పరిధిలోకి తరలిపోవాలి. శరీరాన్ని ప్రభావితం చేయగల శక్తివంతమైన మార్గం విశ్వాసం అనుట సుస్పష్టం. అతి సంక్లిష్టమైన మనస్సు గాక, ఒక సామాన్య హృదయం గల మనుషులు సాధారణ జనం, ఎవరైతే అతి గొప్పదైన అతి సంక్లిష్టమైన మానసికోన్నతిని పొందక పోయినప్పటికీ ప్రగాఢమైన విశ్వాసం కలిగి వుంటారో, వారు వారి శరీరాలను ప్రభావితం చేసే గొప్ప శక్తిని కలిగి వుంటారు. ఆ కారణంగా వ్యక్తి కొన్ని సమయాల్లో అత్యాశ్చర్యానికి గురి కాబడతాడు. "ఇక్కడ గొప్ప సిద్ధిని పొందిన అసాధారణ వ్యక్తి ఒకడున్నాడు. కాని అతడు అల్పమైన భౌతిక విషయాసక్తుల కన్నింటికీ బానిస; అదే సమయాన ఈ వ్యక్తి అతి సామాన్యుడైనప్పటికీ, ఎంతో మొరటుగా కనిపించి నప్పటికీ, ప్రగాఢ విశ్వాసంతో ఉన్నాడు. అతడు కష్టాలనుండి, అవరోధాలనుండీ ఒక విజేతగా బయట పడతాడు."

గొప్ప సంస్కారవంతుడైన వ్యక్తి విశ్వాసం కలిగి వుండడు అని నేనను. ఎందుకనగా అతనిలో ఎల్లప్పుడూ ఈ మానసిక మూలకం ఒకటి వుంటుంది. ప్రతి విషయాన్ని ఖండించడం, చర్చనీయం గావించడం, అర్థం చేసుకొనుటకు ప్రయాస పడడం, ఒప్పించుటను కష్టతరం గావించడం, నిరూపణలను అర్థించడం దాని నైజం. అందువలన అతడి విశ్వాసం లోపభూయిష్టం. అలాంటి తరుణంలో పరిణామ పురోగతిలో ఒక ఉన్నత స్థాయికి ఎదగటం, మానసిక పరిధినుండి ఆధ్యాత్మిక పరిధిలోకి సాగిపోవటం ఆవశ్యక మవుతుంది. అప్పుడు సహజంగానే విశ్వాసం ఒక అత్యున్నత శ్రేణికి చెందిన లక్షణాలను అలవరచుకుంటుంది. కాని నా ఉద్దేశ్యంలో దైనందిన జీవితంలోను, సాధారణ జీవితంలోను ప్రగాఢ విశ్వాసంతో నున్న అతిసామాన్య వ్యక్తి తన శరీరంపై ఒక ఆధిపత్యం కలిగి వుండగలడు. ఆ "ఆధిపత్యం" నిజంగా ఒక కచ్చితమైన అధికారం కాదు, అది కేవలం ఒక సహజమైన ప్రేరణ. ఒక అత్యున్నత

అభివృద్ధిని సాధించిన వ్యక్తికి తన శరీరం పైవున్న నియంత్రణ శక్తి కన్నా ఎన్నో రెట్లు అధికమైనది.

CWM 9: 126

వ్యక్తి యొక్క నిశ్చయత అతని లోనే గోచరిస్తుంది.

శ్రీఅరవిందులు అనేక మార్లు అన్నారు. తాను ఏమి చెప్పారో, భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగుతుందని తాను సూచించారో, అది నెరవేర్చబడే వరకు దాని యదార్థత నిరూపించ బడదు అని. అంతా నెరవేర్చబడి నప్పుడు మాత్రమే అంతవరకు నమ్మటకు సమ్మతించని వారు వారి పొరపాటును గుర్తించగలుగుతారు. కాని, బహుశా గుర్తించటానికి వారు జీవించి వుండ లేరేమో! అందుకని చేయవలసింది ఒక్కటే, వారి నమ్మికను దృఢ విశ్వాసాన్ని స్థిరంగా నిలుపుకొనుటకు వారు ఎంచుకొన్న మార్గాన్నే అనుసరించటం మరియు వివాదాస్పద వ్యాఖ్యలను, తిరస్కార భావనలను బేఖాతరు చేయడం. తాము హాయిగా నెమ్మదిగా వుండటానికి ఇతరుల ఆసరా, నమ్మిక, దృఢవిశ్వాసాలపై ఆధారపడటం అవసరమయ్యే వారుంటారు. వారెప్పుడూ అసంతుష్టులుగానే వుంటారు. ఎందుకనగా వారికి తప్పకుండా ఎల్లప్పుడూ నమ్మకం లేని మనుషులే తటస్థ పడుతూంటారు. ఆ కారణంగా వారు కలవరపడుతుంటారు ఇబ్బంది పడతారు. ప్రతివ్యక్తి తన నిశ్చయతను తనలోనే గుర్తించాలి. ఎన్ని అవాంతరాలు ఎదురైనా ఆ నిశ్చయతను నిలుపుకోవాలి. ఎంతటి శ్రమకైనా ఓర్చి చివరిదాకా తన దారిలో తాను నడవ గలగాలి. అమితమైన ఓర్పు గలవారిదే విజయం. ఎన్ని వ్యతిరేకతలు ఎదురైనప్పటికీ సహనం సడలకుండా వుండాలంటే, ఆధారం స్థిరమైనదిగా వుండాలి. ఒకే ఒక ఆధారం స్థిరమైనది, అదే వాస్తవమైన అస్తిత్వం, పరమ సత్యం.

వేరొక దానిని వెతుక్కోవటం నిష్ప్రయోజనం. ఎప్పుడూ ఉపేక్షించనిది ఇదొక్కటే.

CWM 9: 255

విశ్వాసం ఒక దైవానుగ్రహ ప్రసాదిత మగు బహుమానం

విశ్వాసం అనేది మనకు నిశ్చితంగా దైవానుగ్రహంతో ప్రసాదించబడిన ఒక

బహుమానం. నిత్యసత్య దర్శనం కోసం తటాలున తెరచుకున్న ద్వారం లాంటిది. దాని గుండా మనమా శాశ్వత సత్యాన్ని దర్శించగలం, దాదాపు స్పర్శించగలం కూడా.

అన్ని విషయాలలో మాదిరిగానే మానవ జాతి పురోగతి చెందే క్రమంలో అత్యావశ్యకమైనది ఒకటి ఉన్నది. ముఖ్యంగా ప్రాథమిక దశలో అది వ్యక్తిగత ప్రయత్నం. కొన్ని అసాధారణ పరిస్థితుల్లో, మన మేధకు అంతు చిక్కని కారణాల వలన, విశ్వాసం ఇంచుమించు యాదృచ్ఛికంగా, అనూహ్యంగా, అయాచితంగా కలుగ వచ్చు, కానీ తరచుగా అది పరితాపానికి, ఒక అవసరానికి, ఒక ఆకాంక్షకు, జీవిలోని ఏదో అభిలాషకు, తపనకు, సమాధానంగా కలుగుతుంది — చైతన్యవంతమైన, క్రమబద్ధమైన రీతిలో సమకూరక పోయినప్పటికీ. ఏవిధంగానైనా విశ్వాసం ప్రసాదించ బడినప్పుడు, వ్యక్తిలో ఈ ఆకస్మిక జ్ఞానదీప్తి ఏర్పడి నప్పుడు, క్రియాశీల చేతనలో దానిని చెదరకుండా, శాశ్వతంగా నిలుపుకొనుటకు , వ్యక్తిగతప్రయత్నం అనివార్య మౌతుంది. వ్యక్తి తన విశ్వాసానికి కట్టుబడి వుండాలి, తన విశ్వాసానికై సంకల్పించాలి, దానికై అర్థించాలి, దానిని పెంచి పోషించాలి, అలవరచుకోవాలి, కాపాడుకోవాలి. మానవుని మనస్సులో ఒక అనారోగ్యకరమైన దుఃఖభాజితమైన అనుమానించే వాదానికి తలపడే, దేనినీ విశ్వసించలేని అలవాటు ఒకటుంది. మానవ ప్రయత్నం ప్రయోగించ బడవలసింది, ఇక్కడే. ఆ అలవాట్లను నీలో ప్రవేశించనీయకుండా వాటికి చెవి యొగ్గ కుండా, అంతకు మించి వాటిని అనుసరించకుండా తిరస్కరించటానికి మానవ ప్రయత్నం అవసరం. అనుమానము, అవిశ్వాసములతో మానసికంగా ఆటాడుకోవడం కన్నా ఆపత్కారమైనది మరొకటిలేదు. అవి నీకు శత్రువులే కాదు, భీకరమైన లోతుల్లో నిన్ను పడత్రోసేవి. ఒక్కసారి వాటిల్లో పడిపోయి నట్లయితే నీకు పైకి లేవటం చాలా కష్టమౌతుంది. కొందరు ఊహలతో ఆటలాడటం, వాటిని చర్చనీయం చేయడం, వాటిలోని విశ్వాసాన్ని వ్యతిరేకించడం ఉన్నతమైన అభిరుచి అని అనుకుంటారు. ఇది ఒక శ్రేష్టమైన వైఖరి ప్రదర్శనగా వుంటుందని, ఆ విధంగా వారు గుడ్డినమ్మకాలకు, అజ్ఞానానికి, తలొగ్గని వారమౌతామని వారనుకుంటారు. అనుమానాస్పదము, విశ్వాస రహితమునగు సూచనలకు చెవి యొగ్గినట్లయితే నీవు దట్టమైన అజ్ఞానాంధకారంలో పడిపోతావు, సరైన మార్గం నుండి తప్పిపోతావు, గందరగోళంలో, పొరపాట్లలో దిక్కుతోచని వైరుధ్య భావన లలో మునిగిపోతావు. .. వాటినుండి విముక్తి పొందగలననే

భావన నీలో ఎప్పుడూ స్థిరంగా నిలవదు. నీ అంతరంగ వాస్తవికత నుండి ఎంత దూరంగా తొలగిపోతావంటే, నీ దృష్టికి అది అందనంత దూరంగా. కొన్ని సమయాల్లో నీకు నీ అంతరాత్మతో సాధ్యపడిన సంపర్కాన్ని సైతం కోల్పోతావు.

CWM 9: 351-52

విశ్వాసము, ప్రగాఢ నమ్మకము

ప్రశ్న: మనిషికి దైవంపై విశ్వాసంతో పాటు ప్రగాఢమైన నమ్మకం కూడా వున్నట్లయితే విశ్వాసానికి, ప్రగాఢ నమ్మకానికి మధ్యన వున్న తేడా ఏమిటి?

విశ్వాసం అత్యధిక సమగ్రతతో కూడి వుంటుంది — శ్రీఅరవిందులు వ్రాసినది అదే — ప్రగాఢమైన నమ్మకాని కన్నా విశ్వాసం మరింత సమగ్రమైనది. చూడు, నీకు దైవంపై ప్రగాఢమైన నమ్మకం ఉంది. ఆ సంవేదన ఎలాంటిదంటే, దైవం నుంచి నీకు సంక్రమించేదంతా నీకు మేలు కలిగిస్తుందనే నమ్మకాన్ని కుదిరిస్తుంది. దైవనిర్ణయం గాని, దైవం నీకు కలిగించే అనుభవంగాని లేక అతను కల్పించే పరిస్థితులు గాని ఎటువంటివైనప్పటికీ అవి నీకు ఎల్లప్పుడూ గొప్ప మేలు కలిగించేవి గానే వుంటాయి, అని నమ్ముతావు. ఇది ప్రగాఢమైన నమ్మకం, కాని విశ్వాసం దైవం ఉనికిని గురించిన ఒక అచంచల నిశ్చయత లాంటిది, అస్తిత్వాన్ని యావత్తూ స్వాధీన పరచుకుంటుంది. అది కేవలం మానసికమైనది, చైత్యపురుషసంబంధమైనది లేక ప్రాణికమైనది మాత్రమే కాదు, అది అస్తిత్వమంతా పూర్తిగా విశ్వాసంతో నిండినది. విశ్వాసం తిన్నగా అనుభవానికి దారి తీస్తుంది.

CWM 6:121-25

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

దివ్యానుగ్రహం మనతోనే ఉంటుంది. దృశ్యమాన జగత్తు అంతటా చీకట్లు అలుముకున్నప్పటికీ అది మనలను విడనాడదు.

CWM 14: 88

మహా ఆధిపత్యశక్తి లాంటి విశ్వాసం

నిజంగా సజీవంగా ఉండేటటువంటి విశ్వాసం యొక్క శక్తి

ప్రతి క్షణం ముందుగా కాంచని దంతా, ఊహించని దంతా, తెలియనిదంతా మనముందున్నది. ప్రతిక్షణం ఈ విశ్వం పూర్తిగా దాని ప్రతి ఒక్క భాగంలోనూ కొత్తగా సృష్టి అవుతున్నది. మాకు నిజంగా సజీవమైన విశ్వాసం గనక ఉంటే, మాకు పూర్తిగా నీ సర్వశక్తిత్వం మీద, నీ ఒకే ఒక్క వాస్తవికత మీద ధృఢవిశ్వాసం గనక ఉంటే, నీ అభివ్యక్తత ఎంతగానో సుస్పష్టమవుతుంది. దానితో విశ్వం అంతా పరివర్తన చేయబడుతుంది. కాని మా చుట్టూ ఉన్న ప్రతి దానికీ, మాకంటె ముందు వెళ్ళిపోయిన దానికీ మేము ఎంతగా బానిసలైపోయామో, మేము అభివ్యక్తమైన మొత్తం సంకలనానికి ఎంతగా ప్రభావితమై పోయామో, మా విశ్వాసము ఎంత బలహీనంగా ఉన్నదంటే, ఇప్పటికీ మేము రూపపరివర్తనమనే ఆ మహాద్భుతంలో, నడుమ వచ్చే వాటి లాగా ఉండలేక పోతున్నాము..... కాని, ఓ ప్రభూ, నీకు తెలుసు, అటువంటి ఒకరోజు తప్పక వస్తుంది. నాకు తెలుసు, మా చెంతకు ఏతెంచిన వారందరినీ నీవు పరివర్తన చేసే టటువంటి ఆ ఒక రోజు తప్పక వస్తుంది. నీవు వారందరినీ ఎంత ఆమూలాగ్రంగా మార్పు చెందిస్తావంటే గతంనుంచి వారు పూర్తి విమోచనం పొందినవారై వారు నీలో పూర్తిగా కొత్త జీవితాన్ని, కేవలం నీ తోనే తయారైన జీవితాన్ని, దానికి నీవే సర్వోత్కృష్టమైన ప్రభువుగానూ, జీవించటం ఆరంభిస్తారు. ఈ విధంగా అన్ని ఆరాటాలు సంక్షోభ రహితంగా మార్పు చెందుతాయి, పరితాపాలన్నీ ప్రశాంతతను పొందుతాయి, సందేహాలన్నీ కచ్చితాలవుతాయి, అసహ్యమైనదంతా సామరస్యమైపోతుంది, స్వార్థపూరిత అహంకారమంతా ఆత్మ-సమర్పణలోకి పోతుంది, బాధంతా మార్పు నొందని సంతోషమై పోతుంది. కాని ఇప్పటికే రమణీయమైన ఈ అద్భుతాన్ని నీవు చేయడం లేదా? దానిని నేను మా చుట్టూ ప్రతిచోటా వికసించటం చూస్తున్నాను!

సౌందర్యము, ప్రేమల ఓ దివ్య ధర్మమా, పరమోత్కృష్ట విమోచనకారుడా, నీ మహదాధిపత్య శక్తికి ఏ ఆటంకమూలేదు, కేవలం మా అంధత్వం మాత్రమే నీ నిరంతర విజయమును సౌఖ్యాన్నిచ్చే మా దృష్టికి కనబడకుండా చేస్తున్నది.

నా హృదయం సంతోషమయమైన ఒక స్తుతిని గానం చేస్తున్నది. నా తలంపులు

నీవు ఒంటరిగా లేవనే సంగతి ఎన్నడూ మరవద్దు. దైవం సహాయం చేస్తూ, మార్గదర్శనం చేస్తూ నీతోనే ఉన్నాడు. అతడు నిన్ను ఎప్పటికీ వీడని సహచరుడు, ఎవరి ప్రేమైతే సుఖాన్ని, బలాన్ని ఇస్తుందో అటువంటి స్నేహితుడతడు. విశ్వాసం ఉంచు. అతడు నీ కోసం ప్రతిదీ చేస్తాడు.

CWM 14:9

శ్రీమాత

అనువాదం డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

హర్షంతో ప్రకాశమాన మయినాయి. నీ అతీతమైన ఆశ్చర్యకరమైన ప్రేమయే ప్రపంచమునకు సర్వోత్కృష్ట ప్రభువు.

CWM 1: 54-55

ఒక పవిత్ర విశ్వాసము ఒకవిధంగా సర్వశక్తిమంతము, ప్రబలము..... ఒకరి కెవరికైనా గనక సంపూర్ణంగా ఒక పవిత్రమైన విశ్వాసం, వీటన్నింటి వలనా మాలిన్య మంటని ఒక నిజమైన విశ్వాసం ఉంటే, మనం నిజమైన విశ్వాసమనే అందాం, అటువంటప్పుడు అసాధ్యమనేదేదీ ఉండదు. ఒకరు ఒక్క రాత్రిలో పరివర్తన చెంద గలరు, ఒక్క క్షణంలో అతిమానసాన్ని కిందికి తీసుకురాగలరు. ఒకరు.... దేనినైనా, ఒకరికి విశ్వాసముంటే గనక దేనినైనా చేయగలరు. కాని అది మట్టుకు తప్పక పవి త్రమైనదై ఉండాలి. అది ఎటువంటి వ్యక్తిగత ప్రతిక్రియలతోనూ లేదా వ్యక్తిగత ఇచ్ఛతోనూ కలిసిపోయినది అవకూడదు.

ఒక పవిత్ర విశ్వాసం ఒక విధంగా సర్వశక్తిమంతము, ప్రబలము. ఒకరు తరచుగా సర్వశక్తిమంతము, ప్రబలము నగు విశ్వాసమును పొంది ఉండలేరు. దానర్థం అది ఏ మాత్రమూ పవిత్రం కాదు. ప్రశ్నను ఈ విధంగా వేయవచ్చు; మనలో ప్రతివారికీ విశ్వాసం ఉంది, ఉదాహరణకు, ఒక దానిలో విశ్వాసం, చెప్పాలంటే మన అంతరం గంలోని దివ్యసన్నిధిలో విశ్వాసం. మన విశ్వాసం పవిత్రమైనదైతే మన అంతరంగంలోని దివ్యసన్నిధి ఒక్కసారిగా ఎరుక లోకి వస్తుంది. ఈ ఉదాహరణ చాలా తేలికగా అర్థ మవుతుంది. నీకు విశ్వాసం ఉంది, అది అక్కడ ఉంది, కాని నీకు అనుభవంలేదు. ఎందువల్ల? కారణం విశ్వాసం పవిత్రంగా లేదు. విశ్వాసం గనక పూర్తిగా పవిత్రంగా ఉంటే, తక్షణమే విషయం జరిగిపోతుంది. ఇది పరమసత్యం. కనుక, నీకు దాని గురించిన సాక్షాత్కారం ఒక్కసారిగా అందకపోతే, నీవు దృష్టి సారిస్తావు: " కాని అది ఎందువల్ల సాక్షాత్కరించటంలేదు. నా విశ్వాసంలో ఏమన్నా లోటుందా?" నీవు అదే చిత్తశుద్ధితో చూడటం మొదలుపెడితే, అందులో ఎన్నో చిన్న విషయాలు, ఎన్నో చిన్న విషయాలు - ఎంత పెద్దవో కాదు, ఇంత పెద్దవి, జుగుప్స కలిగించేవి, చిన్న విషయాలు. చాలామార్లు, ఒక చిన్న దాపరికం పొడసూపుతుంది, తరువాత ఒక కోరిక, అదేమీ చాలా ఉగ్రమైనదేమీ కాదు, అది తనను తాను చాలా ఎక్కువగా

చూపించుకోదు. అది నీకు ఇచ్చే ప్రాముఖ్యత, అది నీకు ఒసంగే ఆదిపత్యశక్తి, అది నీకు ఒసంగే సంతృప్తి....

CWM 15: 320

దైవసహాయంలో నిజమైన నమ్మకం కలిగి ఉండు.

ఎంత ప్రశాంతంగా ఉంటే, అంతగా నీవు దృఢమైనవాడి వవుతావు. ఆధ్యాత్మిక ఆధిపత్యశక్తి కంతటికి ధృఢమైన ఆధారం సమత్వం. నీవు నీ నిశ్చల మనస్కతను కలవర పరచే దానిని దేనినీ కూడా అవశ్యం ఆమోదించకూడదు. అప్పుడు నీవు నీ మీద దాడి చేసే ప్రతిదానినీ నిరోదించగలవు. దానితో బాటుగా, నీకు వలసినంత విచక్షణ కూడా ఉంటే, దుష్టసూచనలను వచ్చినవాటిని వచ్చినట్లుగా చూడగలిగి, పట్టుకో గలుగుతావు. అప్పుడు నీకు వాటిని నెట్టివేయడం చాలా తేలిక అవుతుంది. కాని అప్పుడప్పుడు అవి చడీచప్పుడు లేకుండా తెలియకుండా వస్తాయి. అప్పుడు మట్టుకు వాటితో యుద్ధం చేయడం చాలా కష్టం. అది జరిగినప్పుడు, నీవు ప్రశాంతంగా కూర్చుని, ప్రశాంతతను మరియు లోతైన అంతరంగ నిశ్చలతను క్రిందికి పిలవాలి. నిన్ను నీవు దృఢంగా ఉంచుకుని నమ్మకంతోటి, విశ్వాసంతోటి పిలవాలి. నీ ఆకాంక్ష పవిత్రంగా, నిలకడగా ఉంటే, నీవు కచ్చితంగా సహాయాన్ని అందుకుంటావు. వైరి శక్తులనుంచి దాడులు తప్పనిసరి. వాటిని నీ మార్గంలో నీకు పరీక్షలుగా తలంచి ఆ అగ్నిపరీక్షల నుంచి ధైర్యంగా ముందుకు పోవాలి. పోరాటం చాలా కఠినంగా ఉండవచ్చు, కాని దాని నుంచి బయట పడినప్పుడు నీవు కొంత లాభపడతావు. దుష్టశక్తుల ఉనికి అవసరం కూడా ఉంది. అవి నీ నిర్ణయాన్ని ఇంకా దృఢంగా చేస్తాయి. నీ ఆకాంక్షకు ఇంకా స్పష్టతను కలిగిస్తాయి. ఏది ఏమైనప్పటికీ ఇది మట్టుకు నిజం. అవి ఉంటున్నాయంటే కారణం, అవి ఉండటానికి నీవు అవకాశం ఇచ్చావు. నీలో వాటికి సమాధానం ఇచ్చేదేదో ఉన్నంతకాలం, మధ్యలో వాటి

నేను నొక్కి చెప్పేదేమంటే, విషయాలు ఎంత కష్టంగా ఉంటాయో, అంతకంటే ఎక్కువగా నీవు ప్రశాంతంగా తప్పక ఉండిపోవాలి. అంతకంటే ఎక్కువగా నీకు తొణకని బెణకని విశ్వాసం ఉండాలి. విషయాలన్నింటిలోకి అది అత్యంత ముఖ్యమైనది.

CWM 6:453 శ్రీమాత

జోక్యం కచ్చితంగా న్యాయసమ్మతమే. నీలో ఏదీ ప్రతిస్పందించక పోయినప్పుడు, నీ ప్రకృతిలోని ఏ భాగంలోనూ వాటికి ఎటువంటి పట్టూ లేనప్పుడు, అవి చతికిల పడిపోయి నిన్ను వదిలి పోతాయి. ఏది ఏమైనా అవి నీ ఆధ్యాత్మిక పురోగతిని ఆపటం లేదా అడ్డుకో వలసిన అవసరం లేదు.

వైరి శక్తులతో యుద్ధంలో అపజయం పొందటానికి కారణం దైవ సహాయంలో నిజమైన నమ్మకాన్ని కలిగి ఉండక పోయిన మాత్రం చేతనే. ఆకాంక్షలో చిత్తశుద్ధి ఎల్లప్పుడూ ఆపదలో కావలసినంత సహాయాన్ని క్రిందికి తీసుకువస్తుంది. ఒక నిశ్చలమైన పిలుపు, ఒక దృఢ నమ్మకం, సాక్షాత్కారం వైపు నీవు చేసే ఆరోహణలో నీవు ఒక్కడవే నడవటంలేదని, ఎప్పుడెప్పుడు సహాయం అవసరం కలిగినా అది అక్కడ ఉన్నదనే విశ్వాసం నిన్ను దానిగుండా, ముందుకు తేలికగా భద్రంగా నడి పిస్తుంది.

CWM 3: 33-34

ప్రయత్నంలో పట్టుదల, తొణకని విశ్వాసం అవసరం

.... విశ్వాసం అనేది ఒక సిద్ధాంతంలో లేదా ఒక మతంలో అభిప్రాయంకాదు, అది ప్రభువు బోధలో విశ్వాసం ఉండడం కూడా కాదు; అది ఒకరి సొంత సాధ్యాలమీద విశ్వాసం, ఎటువంటి కష్టాలైనా, ఎటువంటి అవరోధాలైనా, ఎటువంటి అపరిపూర్ణతలైనా అస్తిత్వంలో ఖండనలు సైతం ఉన్నప్పటికీ దృఢవిశ్వాసం ఉండటం, ఒకరు సాక్షా త్కారం కోసం జన్మించారు, ఒకరు సాక్షాత్కారం పొంది తీరుతారు. ఇచ్ఛ ఎన్నడూ తప్పక తడబడకూడదు. ప్రయత్నం పట్టుదలతో కూడినదై ఉండాలి, విశ్వాసం తొణకనిదై ఉండాలి. అప్పుడు సాక్షాత్కారం పొందటానికి సంవత్సరాలు శ్రమించటానికి బదులుగా ఒక వ్యక్తి తాను పొందవలసిన సాక్షాత్కారం కొన్ని నెలలలో పొందగలుగుతాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు కొన్ని రోజులలో దానికి వలసిన తీవ్రత ఉన్నట్లైతే గనక, కొన్ని గంటలలోనే చేయగలుగుతాడు. అనగా చెప్పేదేమంటే నీవు నీ అంతరంగంలో ఒక సుస్థిరమైన స్థానంలో కుదురుకోవాలి. ఏ దుష్ట ఇచ్ఛా నీ సాక్షాత్కారం మీద దాడి చేయలేదు. దానికి నీ మీద ఎటువంటి ఆధిపత్యశక్తి ఉండదు. ఏ విధంగా అయితే తుఫానుకు కొండమీద ఉండదో అదే విధంగా. దాని

తరువాత, మార్గం ఎంత మాత్రం కఠినతరం కాదు. అది అసాధారణంగా, ఆసక్తి దాయకంగా అయి పోతుంది.

CWM 3: 189

ధైర్యంతో కష్టాన్ని ఎదుర్కో, అనుగ్రహంలో విశ్వాసం ఉంచు

చాలా సహజంగానే, బాధ మనలను ఎటువైపు తీసుకు వెడుతుందనే దాని రహస్యాన్ని మనల్ని మనం అడుగుతుంటాం. పైపైన, అపరిపూర్ణమైన అవగాహనతో, ఆత్మ బాధను కోరుకుంటుందని ఒకరు అభిప్రాయపడవచ్చు. అటువంటిదేమీ లేదు. ఆత్మయొక్క అసలైన ప్రకృతి నిరంతరమైన హెచ్చుతగ్గులు లేని, నిబంధనలులేని, పారవశ్యపూరితమైన దివ్యానందం. కాని ఇది మట్టుకు నిజం, ఒకరు బాధను ధైర్యంతో, ఓరిమితో, దివ్యానుగ్రహంతో అచంచలమైన విశ్వాసంతో ఎదుర్కొనగలరు. కష్టం వచ్చినప్పుడు ఒకరు గనక దానిని తప్పించుకొని దూరంగా పారిపోయేకంటే ఈ ఇచ్ఛతో, ఈ ఆకాంక్షతో దానిలో ప్రవేశించి, ప్రకాశమాన సత్యాన్ని, విషయాలన్నింటి కేంద్రస్థానంలోని హెచ్చుతగ్గులు లేని ఆనందాన్ని కనుగొనాలి. తరచుగా, బాధ అనే ద్వారం సంతృప్తి లేదా పరితృప్తులకంటే ఎక్కువ సూటిగా, ఎక్కువ వెనువెంటనే ఫలితాన్నిస్తుంది. నేను సుఖం గురించి మాట్లాడటంలేదు. కారణం, సుఖం నిరంతరం చాలామట్టుకు పూర్తిగా సమృద్ధి అయినటువంటి దివ్యానందం నుంచి మరలి పోతుంటుంది.

సుఖం అనేది మోసపూరితమైనటువంటి, పెడదారి పట్టించే మారువేషం. అది మన లక్ష్యంనుంచి మనల్ని దూరంగా మరల్చివేస్తుంది. సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలనే ఉత్సుకత మనకు ఉంటే మనం కచ్చితంగా సుఖం కోసం వెతక కూడదు. సుఖం మనిషిని ఆవిరి చేస్తుంది. అది మనల్ని మోసం చేస్తుంది. సక్రమ మార్గంనుంచి మనల్ని ప్రక్కదార్లు పట్టిస్తుంది. బాధ తప్పనిసరిగా మనచేత దానిని భరించేందుకు ఏకాగ్రత వహించేటట్లు, మనల్ని అణగద్రొక్కే దానిని ఎదిరించగలిగేటట్లు చేసి, లోతైన సత్యానికి తిరిగి వెనుకకు తీసుకువస్తుంది. బాధలోనే ఒక దృఢమైన వ్యక్తి చాలా తేలికగా తన నిజమైన ధృఢత్వాన్ని తిరిగి పొందుతాడు. బాధలోనే ఒక వ్యక్తి చాలా తేలికగా నిజమైన విశ్వాసాన్ని, ఏదో ఒక దానిలో విశ్వాసాన్ని, ఏదైతే

బాధనంతటినీ మించి, ఆవలగా అందనంత దూరంలో ఉంటుందో అటువంటి దానిని తిరిగి పొందుతాడు.

CWM 9: 41-42.

భయానికి చికిత్స

నీకు విశ్వాసం ఉండి దైవానికి సమర్పించుకుని ఉంటే, అప్పుడు చాలా తేలిక మార్గం ఒకటుంది. ఈ విధంగా చెప్పాలి, "నీ ఇచ్ఛయే జరుగును గాక, నన్ను ఏదీ భయపెట్టలేదు. కారణం నా జీవితానికి మార్గదర్శనం నీవే చేస్తున్నావు. నేను నీకు చెందియున్నాను. నీవు నా జీవితానికి మార్గదర్శనం చేస్తున్నావు." అది తక్షణమే పని చేస్తుంది. అన్ని ఉపాయాలలోకి అది చాలా అమోఘమైనది: వాస్తవానికి అదే సత్యం, అనగా ఒకరు భగవంతునికి నిజంగా సమర్పించుకుని ఉండాలి. ఒక రికి అది ఉంటే, అది తక్షణమే పని చేస్తుంది; భయమంతా ఒక స్వప్నంలాగా వెను వెంటనే మాయమై పోతుంది. చెడు ప్రభావంతో ఉన్న అస్తిత్వం కూడా స్వప్నంలాగా భయంతో పాటుగా అదృశ్యమైపోతుంది. అది పూర్తి వేగంతో పారిపోవటాన్ని నీవు చూడవచ్చు. హుష్ కాకి!

CWM 5:117-18

...భయపడేవాళ్ళు ప్రతి చోటా భయపడుతుంటారు, అదే విశ్వాసం ఉన్న వ్యక్తి ప్రతి చోటా భద్రంగా ఉంటాడు.

*

అత్యుత్తమ రక్షణ దైవానుగ్రహమందు ఒక అచంచలమైన విశ్వాసం.

*

రక్షణ క్రియాశీలంగానూ, సమర్థవంతంగానూ, కేవలం నీ వైపు నుండి సంపూర్ణమైన, నిరంతరమైన విశ్వాసం కలిగి ఉండటంలో మాత్రమే ఉంటుంది.

CWM 15:46-47

శరీరంలో కూడా, ఉదాహరణకు, ఎప్పుడైనా ఒక విధమైన దాడి, ఒక ప్రమాదం జరగాలని, ఒక జబ్బు రావాలని ప్రయత్నిస్తుంటే, ఒక విధంగా శరీరం మీద దాడి జరిగినప్పుడు శరీరాన్ని గనక దాని మానాన దాని సహజమైనటువంటి, అప్రయత్న పూర్వకమైన హఠాత్ చలనంతో జరిగే చర్యకు వదలిపెడితే, అప్పుడది ఒక ప్రేరణతో, ఒక ఆకాంక్షతో, అప్రయత్నంగా తటాలున పొడసూపే ఒక ఇచ్ఛతో సహాయంకోసం పిలుస్తుంది. కాని అది తలను చేరిన వెనువెంటనే అది ఆ వ్యక్తికి అలవాటైన రూపాలను తీసుకుంటుంది. అంతే, అంతా చెడిపోతుంది, కాని, శరీరాన్ని ఉన్నదానిని ఉన్నట్లుగా, దానిలోనే చూడడం జరిగితే, అందులోనుంచి హఠాత్తుగా ఏదో మేల్కొని, సహాయం కోసం పిలుస్తుంది. అది ఎటువంటి విశ్వాసంతో ఉంటుందంటే, ఎంత తీవ్రతతతో ఉంటుందంటే, చాలా చిన్న పసికూన తన తల్లిని పిలిచినట్లు, తెలిసిందా — లేదా, అక్కడ ఎవరున్నప్పటికీ, అది మాట్లాడలేని పక్షంలో ఏమీ అనదు. కాని మనస్సు యొక్క ఇటువంటి నిరంతరమైన కార్యక్రమం ఏదీ దాని మీద లేకుండా శరీరాన్ని దాని మానాన దానిని వదిలివేస్తే.... అప్పుడు, దానిలో ఇది జరుగుతుంది. ఏదైనా కలవరానికి గురైన వెనువెంటనే, తక్షణమే దానిలో ఒక ఆకాంక్ష, ఒక పిలుపు, సహాయం కోసం వెదికే ప్రయత్నం పొడసూపుతుంది. ఇది చాలా శక్తివంతమైనది. ఏదీ జోక్యం చేసుకోని పక్షంలో అతి చాలా శక్తిమంతమైనది. అది ఏ విధంగా ఉంటుందంటే, కణాలు తమకు తాము ఆకాంక్షతో ఉబికి పైకి తన్నుకు వచ్చినట్లు, ఒక పిలుపు.....

శరీరాన్ని దాని మానాన దానిని వదిలివేస్తే, అసాధారణం, ఎందువల్లనంటే, కేవలం అది సమతౌల్యం కోసం, క్షేమంగా ఉండటానికి ఆకాంక్షించటం మాత్రమే కాకుండా, అది పూర్వపు స్థిరత్వాన్ని తిరిగి స్థాపించగల సమర్థత కలిగింది. ఒకరు తన ఆలోచనల న్నింటితోను, ప్రాణిక ప్రతిక్రియ లన్నింటితోను, క్రుంగుబాటు లన్నింటితోను ఇంకా ఏదో తెలుసుకునే జ్ఞానం, మానసిక నిర్మాణాలు, భయాలతో జోక్యం చేసుకోకుండా శరీరాన్ని దాని మానాన్న దానిని వదిలివేస్తే, ఒకరు తన శరీరాన్ని దాని మానాన్న దానిని వదిలివేస్తే, అప్రయత్నంగా తనకు తానుగా తనను సరిచేయటానికి ఏది అవసరమో, దానిని చేస్తుంది. శరీరం దాని సహజస్థితిలో సమతౌల్యతను కోరుకుంటుంది, సామరస్యతను కోరుకుంటుంది. అస్తిత్వపు ఇతర

భాగాలు మాత్రమే ప్రతీదానిని చెడగొడతాయి.

CWM 6: 139-14

విశ్వాసం రక్షించే రక్షరేకు

ప్రశ్న: మేము ఏదైనా ఉంగరంలో లేదా నగలో మీ ప్రతిబింబం వేసుకుంటే అది మాకు రక్షణ నిస్తుందా?

అన్నింటినీ మించి నీవు దాని గురించి ఏమి ఆలోచిస్తావు అనే దానిమీద అది ఆధారపడి ఉంటుంది. నేను స్వయం నా చేతులతో నీకు ఏదో ఇస్తాను. అప్పుడందులో నేను ఏదో ఉంచుతాను; కాని నీ ఎంపికతో నీవు ఏదో ఉంగరాన్ని లేదా ఒక చిత్ర పటాన్ని, ఏదో ఒక దానిని నీవు ధరిస్తావు...... నీకు దాని మీద ప్రగాఢమైన నమ్మకం ఉంటే, అది నిన్ను రక్షిస్తుందనే విశ్వాసం ఉంటే, అది నిన్ను రక్షిస్తుంది. నేను ఇచ్చి నప్పుడు, నేను ఆ వస్తువుతో నీకు పూర్తిగా భిన్నమైన దానిని ఏదో ఒక దానిని అందులో ఉంచి ఇస్తాను. నేను దానిలో పెట్టినప్పుడు మాత్రమే, ఆ వస్తువు దానిని కలిగి ఉంటుంది. నేను పెట్టకపోతే, దానిలో అది ఉండదు. నీకు తెలుసా, శ్రీఅరవిందుల చెప్తూ ఉండేవారు, ఆయన చిత్రంతో ఉంగరం ధరించి, అది నిన్ను రక్షిస్తుందని అనుకుంటే అది మూఢనమ్మకం! ఆయన నీకు అది మూఢనమ్మకం అని చెప్తారు అనగా నీవు దాని గురించి ఏమని ఆలోచిస్తావు అనే దానిమీద అది ఆధారపడిఉంటుంది ఆయన నీకు ఒక ఉంగరం ఇస్తూ, " అది వేసుకో, నా శక్తి నీతో ఉంటుంది." అని చెప్తే, అప్పుడది పూర్తిగా వేరైన విషయమై పోతుంది, హస్తిమ శకాంతరం తేడా

CWM 6:23

మధ్యవర్తిత్వం నెరపమని కోరే ప్రార్థనల్లోని విశ్వాసం

ఒక విధమైన ప్రార్థన ఉంది. ఒకేసారి అప్రయత్నమైనది, నిస్వార్థమైనది, అది ఒక మహత్వ పూర్ణమైన పిలుపు, సాధారణంగా వ్యక్తిగతంగా తనకోసం కాదు కాని దైవం మధ్యవర్తిత్వానికై ఒక విధమైన పిలుపు. అది అత్యంత శక్తిమంతమైనది

విశ్వాసం కలిగి ఉండు: దైవానుగ్రహంతో నయం కాని వ్యాధి అంటూ ఏదీ లేదు.

CWM 15:15

ఇటువంటి తరహా ప్రార్థనలతో చాలా మట్టుకు తక్షణమే సాక్షాత్కారం పొందిన సందర్భాలు నా విషయంలో లెక్కలేనన్ని ఉన్నాయి. అది ఒక గొప్ప విశ్వాసాన్ని చూపిస్తుంది, ఒక గొప్ప ఆరాధనను, ఒక గొప్ప చిత్తశుద్ధిని, ఒక గొప్పహృదయ నిరాడంబరతను కూడా చూపిస్తుంది. అది ఎటువంటి లెక్కలూ వేయనిది, ఎటువంటి ముందస్తు ప్రణాళికాలేనిది, ఎటువంటి బేరసారాలు ఆడనిది. ఒక దానికై మరొకటి ఆశించి ఇచ్చేది కాదు. కాని చాలా ఎక్కువ శాతం మంది ఒక చేత్తో ఇచ్చి, తామిచ్చిన ఏదో ఒకదానికి మరొక చేతిని చాపుతారు. చాలా ఎక్కువ సంఖ్యలోని ప్రార్థనలు ఆ రకానికి చెందినవే. కాని నేను వివరించిన ప్రార్థన రకాలు కొన్ని ఉన్నాయి. కృతజ్ఞతలు తెలిపేవి, ఒకవిధమైన గీతం, అటువంటివి చాలా మంచివి.

CWM 5: 141-142

నైతిక స్థితి అతి ముఖ్యం

నీకు తెలుసుకదా, కొంతమంది సాధువు లుంటారు. సాధుత్వం ద్వారా వారు అపరిశుభ్రమైన జీవన స్థితిగతులను ఆమోదిస్తారు. వారు ఎన్నడూ స్నానమాచరించరు. శుభ్రత పరంగా దేనినీ ఆచరించరు. వారు నిజమైన అపరిశుభ్రతలో జీవిస్తారు. వారు జబ్బులన్నింటినుంచి విముక్తులు. బహుశా వారికి విశ్వాసం ఉండవచ్చు. వారు దానిని ఉద్దేశపూర్వకంగా చేస్తారు. వారి ఆత్మశుద్ధి అద్భుతం. నేను చిత్తశుద్ధితో ఉన్నవారి గురించి మాట్లాడుతున్నాను, అంతేకాని నటించేవారిని గురించి కాదు. వారికి విశ్వాసం ఉంటుంది. వారి శరీరం గురించి వారు ఆలోచించరు. వారు వారి ఆత్మ జీవితం గురించి ఆలోచిస్తుంటారు. వారికి ఏ జబ్బూ ఉండదు. కొంత మంది కఠోరమైన భంగిమతో ఒక స్థితిలోకి చేరుకుంటారు. అందులో వారి ఒక చేయి లేదా ఒక కాలు లేదా శరీరంలో ఏదో ఒక భాగం పూర్తిగా కొయ్యబారిపోతుంది. వారు ఎంత మాత్రం కదల లేరు. ఇంకొకరెవరైనా అయితే ఆ పరిస్థితుల్లో చనిపోతారు; వారు జీవిస్తూనే ఉంటారు. ఎందువల్లనంటే వారికి విశ్వాసం ఉంటుంది. వారది ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా చేస్తారు. కారణం దానిని వారు వారి మీద బలవంతంగా రుద్దుకున్నారు. కనుక భౌతిక స్థితికంటే నైతిక స్థితి చాలా ఎక్కువ ముఖ్యమైనది. అపరిశుభ్రంగా ఉన్న ఆ పరిస్థితులలో నీవు కొన్ని రోజులుంటే, అక్కడ స్నానం చేయకుండా మూడు రోజులుంటే నీవు జబ్బు పడతావు. ఇది నేను స్నానం చేయనక్కరలేదనే

దానిని మాత్రం చెప్పటంలేదు. కారణం మనం సాధువులం కావాలనుకోవటం లేదు, మనం యోగులం కావాలనుకుంటున్నాము. కనుక అది అర్హతను కలిగి ఉండటానికి ఏది ఆవశ్యకమో దానిని చేయవలసిందే. అయినప్పటికీ కేవలం ఇది నేను ఎందుకు చెపుతున్నానంటే, నైతిక స్థితి భౌతిక స్థితికంటే చాలా ఎక్కువ ముఖ్యమైనదని తెలియ జెప్పటానికే.

CWM 5: 170

దివ్యశక్తిని అందుకోవటంలో అసమర్థత

నీకు చెప్పబడింది, " నిన్ను నీవు తెలుసుకో, నీవు మహాశక్తిని అందుకో గలవు." ఇది కూడా నీకు చెప్పబడింది. "విశ్వాసం ఉంచు, దయాళువై ఉండు, నీవు రక్షించ బడతావు." దాని కణుగుణంగా నీవు మహచ్చైతన్యంలో స్నానమాచరించావు, మహాశక్తిలో స్నానమాచరించావు, మహారక్షణలో స్నానమాచరించావు, నీకు విశ్వాస మున్నంత వరకు తెరుచుకున్నావు, దానినంతా అందుకున్నావు. అది నీ యోగ్యతను పట్టి ఉంచటానికి, చిన్నపాటి అంతరంగ కలవరాలను నిరాకరించటానికి అవి వచ్చినప్పుడు పరిస్థితిని తిరిగి సుస్థిర పరచటానికి, చిన్నచిన్న దాడులనుంచి లేదా జరగబోయే ప్రమాదాలనుంచి నీకు రక్షణ కల్పించటానికి సహాయం చేసింది. కాని నీ అస్తిత్వంలో ఏదో ఒక చోట నీ శరీరంలో కాని నీ ప్రాణికంలో లేక నీ మనస్సులో కాని అనేక భాగాలలో కాని లేక కనీసం ఒక భాగంలో కాని, — క్రిందికి దిగివచ్చే మహాశక్తిని అందుకోవడానికి అసమర్థత గనక ఉంటే, అది యంత్రంలో ఇసుక రేణువు లాగా పనిచేస్తుంది. నీకు తెలుసు కదా, ఒక చక్కని యంత్రం, పూర్తిగా చక్కగా పనిచేస్తున్నది, ప్రతిదానితోను సవ్యంగా ఉంటున్నటువంటిది, అటువంటిదానిలో నీవు కొద్ది ఇసుకను వేస్తే, (ఎక్కువ కాదు, కేవలం ఒక రేణువును మాత్రమే), హఠాత్తుగా అంతా పాడయిపోతుంది, యంత్రం ఆగిపోతుంది.ఎక్కడో ఒక చోట ఒకింత అందుకో లేని పరిస్థితి, మహాశక్తిని అందుకో లేని ఏదో ఒక అసమరథత, అది పూర్తిగా మూసుకు పోతుంది. (ఒకరు దానివంక పరిశీలించి చూసినప్పుడు, ఎక్కడో ఒకచోట ఒక నల్లటి మచ్చ అనిపించేటట్లుగా మారి ఉంటుంది, చాలా చిన్నది. గట్టి రాయిలాంటిది, మహాశక్తి అందులోకి ప్రవేశించ లేదు. అది అందుకోవడానికి నిరాకరిస్తుంది. అది అందుకొన గలగలేక పోవటంగాని లేక అందుకోవటానికి నిరాకరించటం గాని, తక్షణమే

అది ఒక గొప్ప అసమతౌల్యతను కలిగిస్తుంది. అది పైపైకి పోతున్నది, అది ఎంతో అద్భుతంగా వికసిస్తున్నది, తనను తాను వ్యాధి బారిన పడినట్లు తెలు సుకుంటుంది. అప్పుడప్పుడు వాస్తవంలో నీవు సాధారణ సమతౌల్యంలో ఉన్నప్పుడు; నీవు మంచి ఆరోగ్యంతో ఉంటావు, ప్రతీది సవ్యంగా గడచిపోతుంటుంది. నీకు దేని గురించీ పిర్యాదు చేయవలసిన అవసరం ఉండదు. ఒకరోజు నీవు క్రొత్త విషయాన్ని గ్రహించి నప్పుడు, ఒక క్రొత్త ప్రేరణను అందుకున్నప్పుడు, నీకు ఒక గొప్ప ఆకాంక్ష కలిగినప్పుడు, ఒక గొప్ప శక్తిని అందుకున్నప్పుడు, ఒక అద్భుతమైన అనుభవం పొందినప్పుడు, ఒక అందమైన అనుభవం నీ అంతరంగ ద్వారాలను తెరుస్తున్నప్పుడు, అది నీకు ఇతః పూర్వం లేని ఒక జ్ఞానాన్ని ఇస్తున్నప్పుడు. అప్పుడు నీవు ప్రతీదీ చక్కగా జరిగిపోతుందని కచ్చితంగా అనుకుంటావు..... మరుసటి రోజు నీవు జబ్బు పడతావు. అప్పుడు నీవు అంటావు: ఇంకా అది? అది అసాధ్యం! అది జరగ కూడదు. కాని అది కేవలం పూర్తిగా ఇప్పుడు నేను మీకు చెప్పినదే, ఒక ఇసుకరేణువు. అందుకోలేని దేదో అక్కడ ఉంది. తక్షణమే అది అసమతౌల్యతను తీసుకు వస్తుంది. అది ఎంత చిన్న దైనప్పటికీ చాలు, నీవు వ్యాధి గ్రస్తుడ వవుతావు.

CWM 5:176

వ్యాధిని నయం చేయటంలో విశ్వాసం

ఒకరు తమ విశ్వాసం మరియు ధృఢ నమ్మకం దేనితో దట్టించ బడినవో తప్పక తెలుసుకోవాలి. ఎందువల్లనంటే, ఉదాహరణకు, నీవు సాధారణంగా జీవిస్తుంటే, పూర్తిగా సాధారణ పరిస్థితులలో — ఎటువంటి మితిమీరిన భావాలకూ, కుంగుబాటుకూ లోను చేసేటటువంటి విద్యను పొంది ఉండకుండా ఉండి ఉంటే — అప్పుడు నీ యుక్త వయస్సు అంతా, సాధారణంగా నీకు ముప్పై వచ్చేవరకు, నీకు జీవితంమీద సంపూర్ణంగా దృఢమైన నమ్మకం ఉంటుంది. ఒకవేళ, ఉదాహరణకు, నీకు పడిశం పట్టగానే, ఆందోళనతో వైద్యుని వద్దకు పరుగులు తీసి, నీకు మందులు ఇచ్చే జనులు నీ చుట్టూ పరివేష్టించి లేకపోతే, ఒకవేళ నీవు సాధారణ పరిసరాలలో ఉండి, ఏదైనా నీకు జరిగిన పక్షంలో — ఒక ప్రమాదం లేక స్వల్పంగా ఒక అనారోగ్యం — నీ శరీరంలో కచ్చితత్వానికి సంబంధించింది ఇది ఉంటుంది. అంతా చక్కగా జరిగిపోతుంది అనే ఈ దృఢమైన నమ్మకం: "అది ఏమీ లేదు, అంతా సవ్యంగా

జరిగిపోతుంది, అది కచ్చితంగా పోతుంది. రేపు గాని లేక కొద్ది రోజులలో గా
నేను బాగయిపోతాను. అది కచ్చితంగా నయమవుతుంది." ఎటువంటి వ్యా
పట్టుకున్నా కాని. వాస్తవానికి శరీరంలో అది సర్వ సాధారణ స్థితి. ఒక సంపూర్ణమై
దృఢమైన నమ్మకం, జీవితం అంతా తన ముందున్నదని, అంతా మంచిగా జరి
పోతుందని. ఇది అపరిమితంగా సహాయం చేస్తుంది. పదింట తొమ్మిది వంతుల
ఒకరికి స్వస్థత చేకూరుతుంది. ఈ నమ్మకంతో ఒకరు త్వరగా అనారోగ్యం నుం
ఆరోగ్యాన్ని పొందుతారు: "ఇది ఏమీ లేదు, అసలు ఏముందని? వాస్తవానికి కేవలం
ఒక ప్రమాదం మాత్రమే, అది దాటిపోతుంది, అది ఏమీ లేదు." కొంతమం
జనులున్నారు, వారు దానిని చాలా కాలం నిలుపుకుంటారు, చాలా కాలం, ఒ
విధమైన నమ్మకం — వారికి ఏమీ కాదు. వారి జీవితమంతా వారి ముందుంది
సంపూర్ణంగా, వారి కేమీ కాదు. వారికి జరిగింది ఏ మాత్రం ప్రాముఖ్యమైన
కాదు: అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతుంది, తప్పనిసరిగా; వారి జీవితమంతా వా
ముందుంది. సహజంగానే, నీవు వ్యాధి భావాలున్నటువంటి పరిసరాలలో, ఎక్కడై
జనులు గొప్ప విపత్తులు, సర్వం నాశనం చేసే దుర్ఘటనల గురించి వివరంగా
చెప్పుకొంటూ తమ సమయాన్ని గడుపుతూ, ఒకే చోట నివసిస్తూ ఉంటే, అప్పుడు
నీవూ చెడ్డగానే ఆలోచిస్తావు. నీవు చెడ్డగా ఆలోచిస్తే, అది నీ శరీరం మీద పనిచేసి
ప్రభావం చూపుతుంది. లేని పక్షంలో, శరీరం ఈ నమ్మకాన్ని నలభై లేదా ఏభై
సంవత్సరాల వరకు ఉంచుకో గలుగుతుంది — అది మనుషుల మీద ఆధారపడి
వుంటుంది — కొంతమందికి ఒక సాధారణమైన సమతౌల్యంతో కూడిన జీవితాన్ని
జీవించడం తెలుసు. కేవలం ఆలోచన మాత్రమే ఏతెంచితే, అది అన్ని రకాలైన
వ్యాధికారకమైన, అనారోగ్యకరమైన ఊహలను తీసుకువస్తుంది; నేను చెప్పిన విధంగా,
అది ప్రతిదానినీ మార్చివేస్తుంది. నేను అటువంటి సందర్భాలు చూశాను: చిన్న
పిల్లలు పరుగెడుతూ, ఆడుకుంటూ ఇటువంటి చిన్న ప్రమాదాల బారిన పడుతుంటారు
వారు వాటిని గురించి కనీసం ఆలోచన కూడా చేయరు.

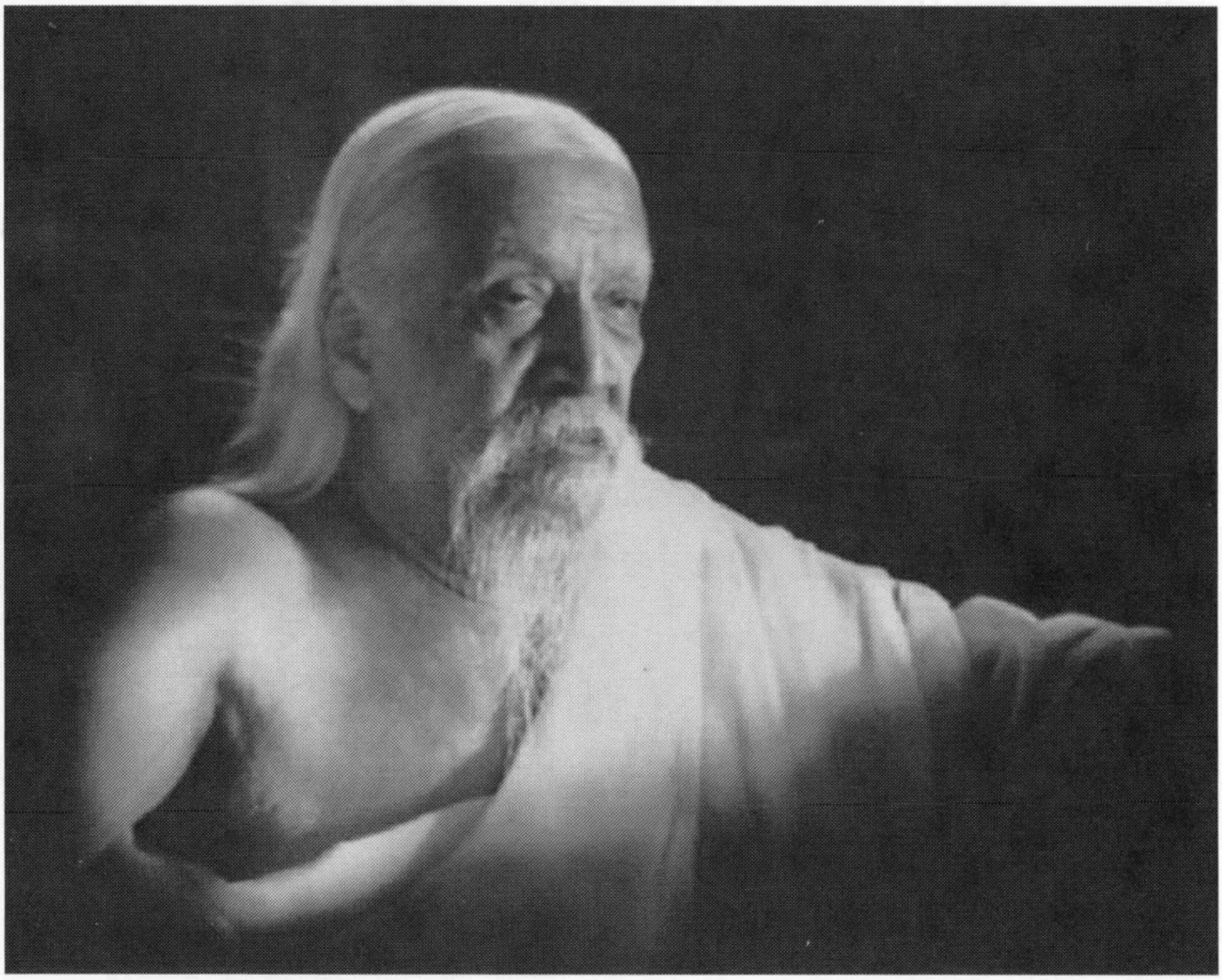
క్రియాశీలమైన విశ్వాసం

ఇప్పుడు నీవు క్రియాశీలమైన విశ్వాసం గురించి మాట్లాడుతున్నావు. క్రియా
శీలమైన విశ్వాసం ఒక విధంగా వేరైనది. ఒకరికి గనక అంతరంగంలో దివ్యానుగ్రహం

మీద విశ్వాసం ఉండి, ఆ దివ్యానుగ్రహం తనను పైనుంచి కనిపెట్టి చూస్తున్నదని అనుకుంటే, ఏది జరిగినప్పటికీ, ఆ దివ్యానుగ్రహం ఉన్నది కాబట్టి, అది అతనిని పై నుంచి కనిపెట్టి చూస్తుంటుంది. ఒకరు ఈ విశ్వాసాన్ని జీవితకాలమంతా, ఎల్లప్పుడూ ఉంచుకోవచ్చు. దీనితో ఒకరు అన్ని అపాయాల నుంచి బయటపడవచ్చు, అన్ని ఇబ్బందులను ముఖాముఖి ఎదుర్కొనవచ్చు. ఏదీ నిన్ను కదిలించదు, ఎందువల్లనంటే నీకు విశ్వాసం, దివ్యానుగ్రహం ఉన్నాయి. అది అపరిమితంగా ఎక్కువ దృఢమైనది, ఎక్కువ ఎరుక కలిగింది, ఇంకా ఎక్కువ శక్తి కలిగినది, అది నీ భౌతిక నిర్మాణ స్థితిగతుల మీద ఆధారపడదు, అది దివ్యానుగ్రహం మీద తప్ప మరింకేదాని మీద ఆధారపడదు, అందువలన అది మహాసత్యం మీద వాలి ఉంటుంది, దానినేదీ కదిలించ లేదు. అది చాలా వేరైనది.

CWM 5:296-97

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

గురువెవరైనా, సందర్భా లన్నింటిలో అతనినే విశ్వసించాలి. నీ వెంత వరకు వెళ్ళ గలవో, అంత దూరం ఆయన నిన్ను నడిపిస్తాడు. కాని దైవమే గురువయ్యే అదృష్టమే నీకు లభిస్తే నీ జ్ఞాన సిద్ధికి పరిమితంటూ వుండదు.

CWM 12:63

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

విశ్వాసమనే వారధి నెలా నిర్మించాలి?

దైవం వున్నాడని ఋజువు చేయడానికి యీ ప్రపంచ ఉనికే చాలు

ఒక విధమైన పరిపూర్ణతకు, బహుశా తనను తానధిగమించటానికి, తానిప్పు డేమైవున్నాడో, దానికంటె యేదో ఔన్నత్యానికి చేరాలని మనిషి తపిస్తాడు. అతడు పరుల మంచిని కోరే వాడైతే, మానవజాతి యిప్పుడున్న దానికంటె యింకా సుఖంగా వుండాలనీ, లేక అసంతుష్టి తగ్గుముఖం పట్టాలని, కష్టాలు యింకా తక్కువగా వుండాలని, దుఃఖం కూడ బాగా తక్కువగా వుండాలనీ, అటువంటివే మరెన్నింటినో కోరుకొంటాడు. అందుకోసం అతడు యోగసాధన చేయవచ్చు. అయితే దానిని నమ్మకం అనలేం. దైవం లేకుండా ప్రపంచం నిలువలేదు, ప్రపంచ అస్తిత్వమే దైవం వున్నాడనడానికి ఋజువు అనే విశ్వాసం ఉంటే, అతనికి నమ్మకం వుంది అనవచ్చు. అది కేవలం “నమ్మకం” కాదు, అది అతను ఆలోచించగా యేర్పడినది గాదు, లేక బోధించగా యేర్పడినది గాదు, అటువంటిదేం గాదు. దైవం ఉన్నాడని ఋజువు చేయడానికి ప్రపంచ ఉనికే చాలు అనేది ఒక సజీవ జ్ఞానం, సంపాదించుకొనగా కలిగిన జ్ఞానంకాదు. దైవం లేకుండా ప్రపంచం లేదు. ఇది ఎంతో స్పష్టం. మరోరకంగా ఆలోచించవచ్చు గదా అని అనుకుంటే, ఆతడు కొంచెం మందబుద్ధి అని చెప్పవచ్చు. “లక్ష్యం,” లేక “గమ్యం,” లేక “అంత్యం” అనే అర్థంలో కానటువంటి “దైవం” ప్రపంచం ఉన్నదాన్ని ఉన్నట్లుగా తీసుకున్నా, అది దైవాన్ని ఋజువు చేస్తుంది. ఎందుకనంటే అది దైవం యొక్క ఒక పార్శ్వం, కొంత వక్రీకరించబడినది కావచ్చు, అయినాసరే...

నాకైతే ప్రపంచం అంతకంటె బలమైనది. నేనొక గులాబీ పూవు వంక చూచినపుడు, దేని మీదా ఆధారపడిలేని, కేంద్రీకృతమైన సౌందర్యం గలదిగా కన్పిస్తుంది. మానవ తయారీ గానటువంటి సహజ సౌందర్యం ఒక వికాసం అది. దైవం ఉన్నాడని నిర్ధారించు కోవడానికి దాని వంక చూస్తేనే చాలు. అదొక నిశ్చితతత్వం. ఎవరూ కాదనలేరు, నమ్మకుండా వుండడం అసాధ్యం. ప్రకృతిని అధ్యయనం చేసేవాళ్ళు అయినా సరే దైవం ఉన్నాడనే పరిపూర్ణ నమ్మకం లేకుండా అది ఎలా పని చేస్తుంది, ఎలా రూపొందింది, ఎలా మనగలుగుతున్నది అనే విషయాలను ఈ విధంగా అధ్యయనం చేయగలరు. మనం దైవం అని పిలిచే దైవం చాలా చిన్నది! (అమ్మ నవ్వుతారు)

నాకు మాత్రం సృష్టి అనేది దైవం ఉన్నాడనే దానికి యెదురు లేని ఋజువు... "తత్" తప్ప మరేంలేదు, అనే దానికి యెదురులేని ఋజువు. మనం పేరు పెట్ట లేని, నిర్వచించ లేని, వర్ణించ లేనిదేదో, కాని దేనిని అనుభూతి చెందగలమో దేనిలా అధికాధికంగా తయారు కాగలమో అది దైవం. పరిపూర్ణత లన్నింటి కన్నా అధిక పరిపూర్ణమైన, అందాలన్నింటి కన్నా అధిక అందమైన, అద్భుతాలన్నింటి కన్న అధిక అద్భుతమైన, సృష్టిలో వున్నదంతా కలిసినా దేనినీ వ్యక్తం చేయ లేని దివ్యమైనదేదో అది "తత్" గాక మరేం కాదు. ఆ "తత్" గాక మరేం లేదు. శూన్యంలో తేలి యాడుతున్నదేదో గాదది, "తత్" గాక మరేం లేదు, కాదు.

CWM 16:341-42

బలమైన కోరికతో కళంకితమైన విశ్వాసం:

ప్రశ్న: అమ్మా! బలమైన కోరికతో, కళంకితమైన అహంకారయుతమైన విశ్వాసం అంటే అర్థమేమిటి?

చాలా పలుకుబడి గల వ్యక్తి నవ్వాలని ఎవరైనా అనుకుంటే, పెద్ద హోదా కావాలనుకుంటే లేక తనచుట్టూవున్న వాళ్ళనుండి ప్రశంస లందుకోవాలనే ఆకర్షణకు లోనైతే, ఒక గొప్ప సాధకుడు, గొప్ప సన్యాసి, గొప్ప యోగి వగైరా.... అవ్వాలను కొంటే, చాలా ప్రముఖ వ్యక్తి నవ్వాలనుకుంటే, దానిని బలమైన కోరికతో నిండిన విశ్వాసం అంటారు. ఇది జరగాలనే విశ్వాసం నీ కుంటుంది, దైవంలో విశ్వాస ముంటుంది, కాని అది నీ వ్యక్తిగత అల్ప ఆత్మ స్తుతి కోసం అవుతుంది. ఇదెంతమాత్రం పరిశుద్ధమైనది, చిత్తశుద్ధి కలది, యదార్థమైనది అవ్వదు, పూర్తిగా వ్యక్తి లాభానికి సంబంధించిన దవుతుంది. సహజంగానే యిందులో ఆత్మార్పణకు సంబంధించిన దేదీ వుండదు. నీవు వీలైనంత అధికంగా శక్తులను కూడబెట్టుకొన్నదంతా యిందుకోసమే వాడుకొనడానికవుతుంది. అంటే యదార్థ నడకకు పూర్తిగా వ్యతిరేక నడక అన్నమాట. అనుకొన్నదానికంటే చాలా ఎక్కువసార్లే, యిలా జరుగుతుంది. ఈ బలమైన కోరిక అనేది సరిగ్గా నీ అస్తిత్వపు లోతుల్లోనే దాగి వుండి, యిలా వెనుకనుండి నిన్ను ముందుకు నెడుతూ వుంటుంది. నీవు ముందుకు పోతూ ఉండడానికి

అది నిన్ను కొరడాతో చెళ్ళుమనిపిస్తూ వుంటుంది. అదొక రకమైన కనుపించని గర్వం.

CWM 6:237-38

ఏమి జరిగినా ఎప్పుడూ మన మంచికే జరుగుతుందనే విశ్వాసం

ప్రస్తుతానికి అది ఉత్తమమైన విషయం అని అనిపించడం లేదు, ఎందుకనంటే, మనం అజ్ఞానులం, పైగా గ్రుడ్డివాళ్ళం గూడా, విషయాల పర్యవసానాలను, తరువాత జరిగే వాటిని మనం చూడలేం. అది అలా జరగాలనుంటే, మనం దైవాన్నే నమ్ముకొని వుంటే, మనపై అధికారాన్ని పూర్తిగా ఆయనకు అప్పగిస్తే, మన కోసం ప్రతి విషయాన్ని ఆయన నిర్ణయానికే వదిలి వేస్తే, జరిగేదంతా, ఎప్పుడూ మన మంచికే అనేది మనం తెలుసుకోవాలి. ఇది పూర్తి వాస్తవం. నీవు ఎంతవరకు సమర్పణ అవుతావో అంతవరకు నీకు మంచి జరుగుతుంది. ఇది నీ ఇష్టానికీ, అభిలాషకు, కోరికకు తగినట్లుగా వుండకపోవచ్చు. ఎందుకనంటే ఇవి గ్రుడ్డివి, కాని ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో చూస్తే శుభం కలిగించేవే. అవి నీ పురోగతికి, నీ అభివృద్ధికి, నీ ఆధ్యాత్మిక యెదుగుదలకు, "యదార్థ" జీవితానికి శుభం కలిగించేవి. అసలు సంగతి యెప్పుడూ అదే. ఈ విశ్వాసాన్ని నీవు నిలబెట్టుకోవాలి. ఎందుకనంటే దైవం ఎడల నీకున్న దృఢ నమ్మకాన్ని, దైవానికి నీవు చేసే పూర్తి ఆత్మార్పణను, వ్యక్తం చేసేది విశ్వాసం. అలా నీవు చేసినప్పుడు, అదొక అద్భుత విషయం అవుతుంది. అదొక వాస్తవం. ఇవి కేవలం మాటలు కాదు, అర్థమైందా, అదొక వాస్తవం. నీవు వెనక్కు తిరిగి చూస్తే అవి సంభవించి నప్పుడు నీవు అర్థం చేసుకో లేకపోయిన సమస్త విషయాలూ, అవసరమైన పురోగతిని సాధించటానికి నీ మీద ఒత్తిడి కలిగించడానికి "సరిగ్గా" అవసరమైనవే అని నీవు గ్రహిస్తావు. ఒక్కటి కూడా మినహాయింపు లేకుండా అన్నీ "యెల్లప్పుడూ" అందుకే సంభవించాయి. ఆ విషయాలను మనం చూడలేని విధంగా మనలను తయారుచేసింది మన గ్రుడ్డితనమే.

CWM 6: 349

యోగం స్వీకరించినపుడు, నీ మానసిక రచనలన్నింటినీ, నీ ప్రాణిక సరంజామానంతా, ముక్కలు, చెక్కలు చేసి, చెల్లాచెదురు చేయడానికి నీవు సంసిద్ధుడవై

వుండాలి. నీకు ఆధారంగా నీ విశ్వాసం తప్ప మరే ఆధారమూ లేకుండా గాలిలో వ్రేళ్ళాడినట్లు వ్రేళ్ళాడడానికి సంసిద్ధుడవై వుండాలి. నీవు నీ గతాన్ని, అప్పటి యిష్టాయిష్టాలను అన్నింటినీ నీ చేతనలో నుంచి పెకలించి వేయటానికి ఏ విధమైన బాదరబందీ లేని సర్వ స్వతంత్రునిగా తిరిగి క్రొత్త జన్మ తీసుకోవలసి వుంటుంది. గతంలో నీవేమిటో ఆలోచించవద్దు, కాని నీ వేదిగా అవ్వాలని ఆకాంక్షిస్తున్నావో దానినే ఆలోచిస్తూ వుండాలి. నీవు దేనిని సాక్షాత్కారింప జేసుకోవాలనుకొంటున్నావో దానిలోనే పూర్తిగా జీవించు.

చనిపోయిన గతాన్నుండి వెను తిరిగి తిన్నగా భవిష్యత్తు వైపు దృష్టి సారించు. నీ మతం, దేశం, కుటుంబ జీవితం, అంతటినీ అక్కడే వదిలెయ్యి. ఉన్నది, నీకు ఉన్నది దైవం ఒక్కడే.

శ్రీమాత

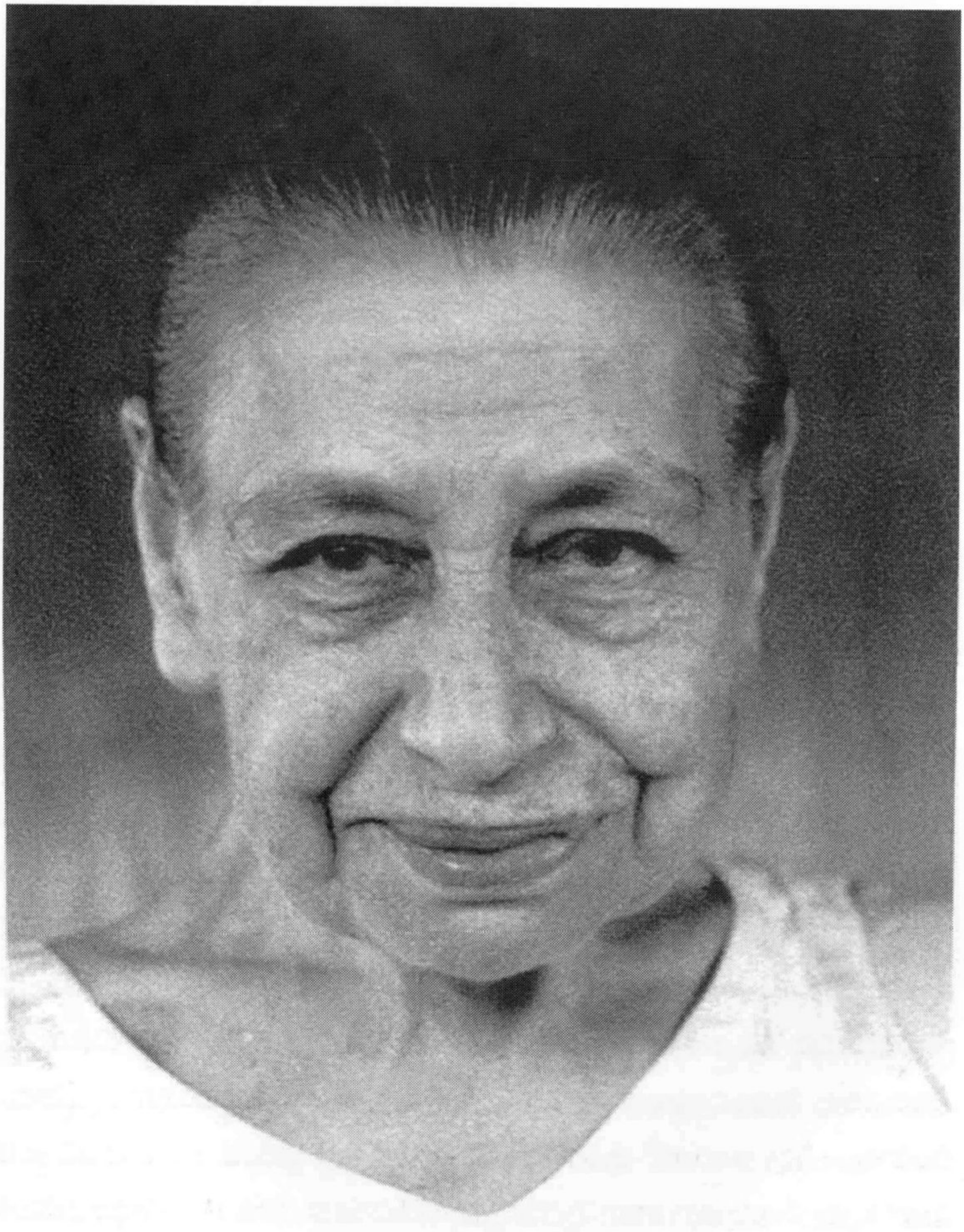
CWM 3: 83-84

ఎల్లప్పుడూ విశ్వాసం కలిగి ఉండాలి

ప్రశ్న: "ఎల్లప్పుడూ లోపాలను, అపసవ్య కదలికలను గమనిస్తూ వుంటే అది క్రుంగుబాటుకు దారి తీస్తుంది, విశ్వాసాన్ని నిరుత్సాహ పరుస్తుంది." అది విశ్వాసాన్ని ఎలా నిరుత్సాహ పరుస్తుంది.

ఇంతకు ముందు ప్రస్తావించబడిన విశ్వాసం దైవకృపయందు విశ్వాసం గురించి, ప్రారంభించిన పని అంతిమ విజయం యెడల విశ్వాసం గురించి, నీ యోగాన్ని చివరి వరకు సాధించుకుంటూ పోతుంటాననే విశ్వాసంతో నీవు యోగాన్ని ప్రారంభించావు. నీవు అందులో పురోగమించకుండా నిన్ను ఆటంక పరచే వాటన్నింటి మీదా దృష్టి నిలుపుతూ కాలాన్ని వెచ్చిస్తుంటే చివరకు "విజయం సాధించలేను! అది సాధ్యం కాదు. ఇలాంటి నడకతో పోతుంటే నేనక్కడికి చేరలేను" అంటావు. దీన్నే విశ్వాసాన్ని కోల్పోవడం అంటారు. అందుచేత తప్పకుండా విజయాన్ని సాధిస్తాను అనే విశ్వాసాన్ని ఎప్పుడూ నిలుపుకో గలగాలి.

అనేక మంది ఆరంభిస్తారు. కొంతకాలం జరిగాక "నేను కొనసాగించలేక పోతున్నాను. అనేక యిబ్బందులున్నాయి." అంటారు. దీని అర్థం విశ్వాసం లేకపోవడం. ఎవరైనా సరే, మొదలుపెట్టే గమ్యాన్ని చేరతాననే విశ్వాసంతో మొదలు పెడ్తారు.

[శత్రుమూకల్ని] చెల్లా చెదరు చేయు బలం ఆత్మ విశ్వాసం, దైవం యెడల విశ్వాసం గల నవ్వుకు మాత్రమే సాధ్యం. అది శత్రు శ్రేణులను కకావికలు చేస్తుంది, శత్రు వరుసలలో గుబులు పుట్టిస్తుంది, నిన్ను విజయోపేతంగా ముందుకు తీసుకు పోతుంది.

CWM 3: 139

శ్రీమాత

ఈ విశ్వాసాన్ని చిట్టచివరి వరకు నిలుపుకోవాలి. విశ్వాసాన్ని నిలుపుకొంటేనే గమ్యాన్ని చేరతారు. కాని మార్గం మధ్యలో వెనక్కు తగ్గి "లేదు, నా వల్ల కాదు," అంటే నీవు గమ్యాన్ని చేరలేవనేది స్పష్టం. కొంతమంది బాట మీద కొస్తారు. కొంతకాలం జరిగాక అది వాళ్ళకు భారమైన నడకలా, అలసట కలిగించేదిగా, యిబ్బందికరంగా కన్పించి అడుగులు సరిగ్గా పడలేవు. వాళ్ళ పాదాలకు నొప్పి పుట్టడం మొదలౌతుంది, వగైరా జరుగుతాయి. వాళ్ళు "ముందుకు వెళ్ళడం చాలా కష్టం" అంటారు. నేను మొదలుపెట్టాను, కనుక ముందుకే పోతాను. అనడానికి బదులు, చేయవలసిందా ఒక్క పనినే, అక్కడ నిలబడి పోయి, ఆగిపోయి, విచారిస్తూ, "నేనెప్పుడూ గెలుపొంద లేను" అని చెప్పి బాటనుంచి వైదొలుగుతారు. వాళ్ళు బాటను వదిలితే, వాళ్ళెప్పటికీ జయించ లేరనేది స్పష్టం. దాన్నే విశ్వాసం కోల్పోవడం అంటారు.

"సరే, కష్టాలున్నా నేను పోతూనే వుంటాను" అని చెప్పగలిగే విశ్వాసం వుండాలి. నిరాశ, నీ కాళ్ళను విరగొట్టే దదే. విరగ్గొట్టి నిన్ను ఆపేస్తుంది. "నా పని అయిపోయింది. ఇహ నే నేమాత్రం ముందుకు పోలేను" అని చెప్పే స్థితిలో పడ వేస్తుందది. నిజానికంతే, అంతా అయిపోయినట్లే. నీవు అనుమతించ గూడనిది దానినే, ఆ స్థితినే, ఆ నిరాశనే.

నీవు మొదలుపెట్టావు. గనుక చివరికంటా వెళ్ళిపోవాలి. కొన్ని సమయాల్లో నా దగ్గరకు ఉత్సాహంతో వచ్చే వాళ్ళకు (యోగాన్ని స్వీకరిస్తానంటూ వచ్చే వాళ్ళకు) "కొద్దిగా ఆలోచించు, అది తేలికైన మార్గం కాదు, నీకు సమయం కావాలి, నీకు సహనం వుండాలి, ఎంతో శక్తి నీ కుండాలి, కష్టాలెదురైనా పట్టు వీడకుండా వుండాలి, ధైర్యం వుండాలి, అలుపెరుగని సత్సంకల్పం వుండాలి. దీనికి కావలసిన సామర్థ్యం నీకున్నది అని గ్రహించిన పిమ్మటే ఆరంభించు. కాని ఒకసారి మొదలు పెట్టాం. అంతే సంగతులు, ఇహ వెనక్కు పోవడమంటూ వుండకూడదు, చివరిదాకా పోవలసిందే" అని చెప్తాను.

CWM 6:440-41

గొప్పలు చెప్పుకో వద్దు ఎప్పుడూ

ఎవరైనా, ఎన్నిసార్లు చెప్పుకుంటారో... అది చిన్నపిల్లల వ్యవహారం లాగా వుంటుంది.... ఎవరైనా దేనిగురించైనా గొప్పలు చెప్పినప్పుడు, " దాన్ని గురించి

నాకు కచ్చితంగా తెలుసు. నేనెప్పుడూ ఆ తప్పు చేయను" అన్నప్పుడు వెంటనే అదొక అపకారం కలిగించే రూపంతో నాకు కన్పిస్తుంది. గొప్పలు చెప్పుకొన్నందువల్ల కలిగిన చిన్న బెజ్జం ద్వారా అది అతనిలో అలా ప్రవేశిస్తుంది, అలా లోపలకు పోతుంది, చొచ్చుకుపోయి నీవేది చేయగూడదనుకొంటావో దానినే కచ్చితంగా నీవు చేసేటట్లు నిన్ను తయారుచేస్తుంది. కాని ఇదో వినోదం. నీవు పురోగమించటానికి, సహాయం చేయటానికి మాత్రంకాదు, అనేది స్పష్టం (అమ్మ నవ్వుతారు) కాని దాన్నెలా స్వీకరించాలో నీకు తెలిస్తే, అది నీవు పురోగమించడానికి సహాయపడ్తుంది. "మంచిది, ఇంకోసారి గొప్పలు చెప్పను" అనుకొంటావు.

ఈ శక్తులు మానసిక ప్రాణిక భూమికలపై చాలా ఎరుకతో వుంటాయి, గనుక, మాటలలో వ్యక్తపరచవలసిన అవసరం కూడా వుండదు. ఉదాహరణకు, దేన్నైనా సరి చేయడానికి నీవు బాగా పని చేసినట్లైతే, ఒక చెడ్డ అలవాటు లేక బలహీనత యేదైనా కావచ్చు, దానిని సరిచేయడానికి నీవు బాగా శ్రమపడితే, శ్రమించావు గనుక కొంతవరకు విజయం సాధిస్తావు. అప్పుడు విజయాన్ని సాధించానని నీవు కేవలం మానసికంగా అనుకున్నా తదుపరి క్షణంలోనే అది మళ్ళీ ఆరంభ మవుతుంది. అంటే నీవు కనీసం ఆలోచనను గూడా రానీయ గూడదన్న మాట. అది చెప్పడంతో మాత్రమే వచ్చే సమస్య కాదు. ఆలోచించినా ఆ సమస్య వస్తుంది. "ఇంతకు ముందలా యెందుకుంది? ఇప్పుడిలా అయిందేమిటి? సరే మంచిదే" అని అనుకొన్నా అంతే సంగతులు, తదుపరి క్షణంలోనే అది మళ్ళీ ఆరంభ మౌతుంది.

CWM 7:18-19

మన స్వభావంలోని భిన్న భాగాలలో విశ్వాసం

... మీలో ప్రతి ఒక్కరిలో యే భాగంలో దైవానుగ్రహంపై అత్యంత మహోన్నత విశ్వాసం వుంది? అది భౌతికంలో కావచ్చు. ప్రాణికంలో కావచ్చు, అంతరాత్మలో కావచ్చు, యీ భాగంలో గావచ్చు, ఆ భాగంలో గావచ్చు, యీ పనిలో గావచ్చు, ఆ పనిలో గావచ్చు. పూర్తిగా మానసిక రీతిలో నిజంగా దైవకృప స్పర్శను పొందిన వాళ్ళున్నారు, దైవకృపయందు విశ్వాసం కలవాళ్ళున్నారు. వాళ్ళు ప్రాణికంలోకి లేక భౌతికంలోకి రాగానే, ఏమాత్రం దాని ప్రభావం వుండ దక్కడ. అలా ఉండక పోగా దానికి విరుద్ధంగా భౌతికంగా కూడా వాళ్ళ దేహంలో ... బహుశా మానసిక

జ్ఞానం పెద్దగా లేనివాళ్ళు, కానీ వాళ్ళ భౌతిక చేతనలో దైవకృపయందు పరిపూర్ణ విశ్వాసం, సంపూర్ణ దృఢనమ్మకం కలవాళ్ళు, యీ విశ్వాసం, దృఢనమ్మకంలోనే అలా నివసిస్తూంటారు. కేవలం వాళ్ళ ప్రగాఢ అనుభూతులలో మాత్రమే అలా వుండ గలిగే వారు యింకొంత మంది వుంటారు. వాళ్ళ ఆలోచనలు పరిపరి విధాలుగా వుంటాయి. ఇంకొంతమంది ప్రాణిక విశ్వాసం సైతం కలవాళ్ళున్నారు — వీళ్ళు చాలా అరుదు, కాని వున్నారు. దైవకృపయందు యెల్ల వేళలా జరిగేది కేవలం మంచేననే విశ్వాసం కలవాళ్ళు ఉన్నారు. శక్తివంతులమని చెప్పుకో దగినంత స్పృహ కలవాళ్ళు ఉన్నారు.

CWM 7: 114-115

ప్రశ్న: కొన్ని సమయాల్లో తనలో ఒక అనుభూతి వుండి, యితర వేళల్లో అది ఒక ఆలోచనగా మాత్రమే వుండడం అనేది జరుగుతుందా?

ఇది వేరే వ్యవహారం. అంటే దైవకృపయందు యీ విశ్వాసం యీ దృఢనమ్మకం, అంతరాత్మిక స్థాయిలో వుంటుంది. వెనుక అక్కడ అంతరాత్మికంలో అలా వుంటుంది, ఎల్లప్పుడూ వుంటుంది. కాబట్టి కొన్ని సమయాల్లో అది అనుభూతి, కొన్ని సమయాల్లో ఆలోచన, కొన్ని సమయాల్లో అంతరాత్మికమైన దానితో దేహం సైతం సంపర్కం కలిగి వుంటుంది. తనకు తెలియకుండానే అది అంతరాత్మిక ప్రభావం క్రింద వుంటుంది. ఆ క్షణంలో ఈ విధమైన దృఢ నమ్మకం ఏర్పడి యిది జరుగుతుంది. ఉదాహరణకు, నీవొక అతి పెద్ద కష్టంలో వున్నప్పుడు, లేక అతి పెద్ద భౌతిక ప్రమాదంలో పడినప్పుడు, అప్పుడు యీ అనుభూతి ఆకస్మికంగా కలిగినప్పుడు, ఈ శక్తి, యీ విశ్వాస శక్తి, నీకు సహాయం చేసే దైవకృప యందుండే దృఢ నమ్మకానికి ఉండే శక్తి నీలోనికి వస్తున్న అనుభూతి కలుగుతుంది. దానర్థం, అతనికి అతని అంతరాత్మతో నిరంతర సంపర్కం వున్నదని, అది అతనికి సహాయం చేయడాని కొస్తుందని అనుభూతి కలుగుతుంది. అది అతనికి ప్రసాదించబడిన దైవకృప. అత్యంత తరచుగా యిక్కడ వుండి తీరవలసిన స్థితి అది. ఎందుకనంటే యీ సంపర్కం యెల్ల వేళలా, సచేతనంగా, కావాలనే, ప్రతివానిలో నెలకొల్పబడివుంది. కాబట్టే ఈ స్థితి చాలా తరచుగా యిక్కడ వుండి తీరాలి. అది చాలా మామూలు విషయం అనగా ఇక్కడ చురుకుగా యే భాగం వుంటుందో ఆ క్షణంలో దానికుండే ఆవశ్యకతను బట్టి అది యిక్కడ, లేక, అక్కడ, లేక మరోచోట వుంటుంది. ఆకస్మికంగా నిన్ను వశంచేసుకొని రక్షణ కల్పించే

యీ దృఢ నమ్మకాన్ని నీవు అనుభూతి పొందుతావు. అదీ విషయం.
CWM 7:115-116

విశ్వాసానికి యెదురయ్యే మూడు అవరోధాలు

దైవం యెడల అచంచల విశ్వాసమున్నదని చెప్పుకొనే వాళ్ళు "దైవమే ప్రతి దానినీ చేస్తున్నాడు, ఆయనగాక ప్రతిదీ చేయగలిగేదెవరు, నాలో యితరులలో ప్రతిచోట జరిగేదంతా దైవకార్యమే, కేవలం దైవం ఒక్కరి కార్యమే," అని కూడా అంటారు. వాళ్ళు దీన్ని గనుక ఒకవిధమైన తర్కాన్ని ఆధారంగా చేసుకొంటూ పోతుంటే కొంత కాలం జరిగాక ప్రపంచంలో జరిగే అత్యంత భయంకర తప్పిదాలన్నింటికీ దైవాన్నే నిందిస్తారు, ఆయన్నొక నిజమైన క్రూర, భయంకర రాక్షసునిగా చేస్తారు — వాళ్ళకు దృఢ నమ్మకం లేకపోతే.

వాళ్ళకు విశ్వాసం వుందనుకుందాం, కాని వాళ్ళు "నాకు దైవం యెడల విశ్వాసం వుంది, కాని యీ ప్రపంచం అదేమిటో నాకు బాగా తెలిసి వస్తోంది! అన్నింటికంటె ముందు, నేను బాధపడ్తున్నాను, కాదంటారా? నాకే సుఖమూ లేదు. నా యిరుగు పొరుగు అందరికంటె నేనే యెంతో అసౌఖ్యంగా వున్నాను" అని తమను గురించి చెప్పుకుంటారు. ఎందుకనంటె అతని చుట్టుప్రక్కల వారి కంటె అతడే యెంతో యెక్కువ అసౌఖ్యంగా వుంటూ "నాకు చాలా అసౌఖ్యంగా వుంది. జీవితం నా యెడల నిజంగా కర్కశంగా వుంది, దైవం దివ్యమే, అతడే సర్వశుభం, సర్వ ఉదారత, సర్వసామరస్యత అయినప్పుడు నేనెందు కింత అసౌఖ్యంగా వున్నాను? అతనికి శక్తి లేకపోవచ్చు, కాకపోతే అతడంత మంచివాడై వుండీ నన్నెందుకింత బాధపడమని వదిలేశాడు?" అనుకొంటాడు. ఇది రెండో అవరోధం.

ఇహ మూడో అవరోధం: వక్రబుద్ధి గల, అతి మర్యాద, అతి వినయం గల వాళ్లు, "దైవం నన్ను బయటకు గెంటివేశాడనేది తేలిపోయింది. నేనెందుకూ పనికిరాను, నాతో ఆయనకేం పనిలేదు. నాకు మిగిలిందల్లా క్రీడ నుంచి వైదొలగడమే. ఆయనను పొందే అర్హత నాకు లేదని ఆయననుకొన్నాడు." అని వాళ్ళకు వాళ్ళు అనుకొంటారు. కాబట్టి విశ్వాసం యెడల, దైవకృప యెడల, ఒక సమగ్ర,

సంపూర్ణ, దృఢ నమ్మకాన్ని జత చేయక పోతే, యిబ్బందు లొస్తాయి. అందు చేత రెండూ అవసరమే.

CWM 8: 38-39

బాటపై నడిచేందుకు

దివ్యరక్షణకుండే ప్రభావాన్ని, దివ్యబాటమీద రక్షణను, జనం సందేహిస్తారు, ఎందుకనంటే యితరులు ప్రక్కదారి పడ్తారు. చాలినంత పరిశుద్ధత నిజాయితీ కలిగిన జాగ్రత్తను అవసరమైనంతగా తీసుకొనకుండా, యోగం బాట పట్టిన వాళ్ళను బెదిరించే చిన్న లేక పెద్ద విపత్తు లన్నింటికీ కారణ మేమిటో యీ సాయంత్రం యింతకుముందే చదివి వినిపించినట్లు, తమకు తాము చెప్పుకోవ టానికి బదులు, వాళ్ళహంకారంలో వాళ్ళుండి, భయంతో గడగడలాడుతారు. అనివార్యమైన పరిశుద్ధతను తిరస్కరించే వాళ్ళను, యే రక్షణా, యే దైవకృప కాపాడలేదు. నేను దీనికీవిధంగా మరికొంత కలిపి చెప్తాను. భయం ఒక అపరిశు ద్ధత, అత్యంత గొప్ప అపరిశుద్ధతలలో ఒకటి అది. భూమి మీద దైవకార్యాన్ని సర్వనాశనం చేయాలనుకొని దైవ వ్యతిరేక శక్తుల నుండి సరాసరి వచ్చేవాటిలో ఒకటి అది. నిజంగా యోగం చేయాలనుకొనే వాళ్ళ ప్రప్రథమ విద్యుక్త ధర్మ మేమంటే, వాళ్ళు వాళ్ళ సమస్త శక్తితోను, సమస్త నిజాయితీతోనూ, వాళ్ళకున్న సామర్థ్య మంతటితోనూ, సహించే శక్తితోనూ తమ చేతనలోనుండి భయం ఛాయ కూడా లేకుండా తొలగించి వేసుకోవాలి. మార్గం మీద నడవటానికి, అతను నిర్భీ తుడై, సాహసియై వుండాలి. ఆ అల్ప, చిన్న, బలహీన, నికృష్టమైన కృంగు బాటును కలిగించే భయానికి లోను గాకూడదు.

ఒక అజేయమైన ధైర్యం, ఒక పరిపూర్ణ చిత్తశుద్ధి, నిజాయితీ గల ఆత్మార్పణ వుంటే, అతడు లాభనష్టాలను బేరీజు వేసుకోడు లేక బేరమాడడు, దేన్నో ప్రతి ఫలంగా అందుకునేందుకు యివ్వడు, రక్షణ లభిస్తుందని దృఢ నమ్మకం పెట్టు కోడు, ఋజువుల కోసం అడిగే విశ్వాసం పెట్టుకోడు. ఇదిగో యిదే మార్గం మీద నడవడానికి అనివార్యంగా కావలసింది, ఇదిగో యిదే నీకు సమస్త ప్రమాదాలనుండి ఆశ్రయం యిచ్చేది (మౌనం)

CWM 8: 260-61

విశ్వాసం కోసం ఆకాంక్షించాలి

అన్య ప్రేరణ లేని విశ్వాసం గల అదృష్టవంతులు చాలా కొద్దిమందే వున్నారు. ఆంకాంక్ష చిత్తశుద్ధి గలదైతే విశ్వాసం లభిస్తుంది. ఆకాంక్ష చిత్తశుద్ధి గలదైతే, నిరంతరంగా నిలిచి వుంటే, అది ప్రతీదాన్ని ప్రాప్తింప జేస్తుంది. అది అతని తల్లిదండ్రులు చెప్పినదాన్లో గావచ్చు, లేక అతడు చదివిన పుస్తకాల్లో వున్నదానిపై గావచ్చు. ఎంతో కొంత విశ్వాసం, ప్రతివానిలో యెల్లప్పుడూ వుంటుంది. నీ విద్యాభ్యాసమంతా యీ విధమైన విశ్వాసం, ఆధారం మీదే సాగింది. నీకు చదువు చెప్పిన వాళ్ళు కొన్ని విషయాలు నీకు చెప్పి వుంటారు. నీవు చాలా చిన్న వాడివి, అనుభవం లేదు గనుక వాటిని బుజువు చేసుకొనడానికి నీకు ఉపాయాల్లేవు, కాని వాళ్లు చెప్పిన దాని మీద నీకు విశ్వాసం యేర్పడింది. ఆ విశ్వాసం ఆధారంతో ముందుకు పోతావు. కాబట్టి ప్రతివానిలో ఒక అత్యల్ప విశ్వాసం వుంటుంది. దాన్ని వృద్ధి చేసుకొనేందుకు తన ఆకాంక్షను అతడు ఉపయోగించాలి.

CWM 6:394

విశ్వాసానికి షరతులు

తనకేదైనా అవసరమైనపుడు, తాను అడగక పోయినా, అది తనకు తప్పక లభిస్తుందనే నిష్కపటమైన పసిబిడ్డ కుండే దృఢనమ్మకం అతని కుండాలి. ఇదిగో యిది, యిటువంటి దృఢనమ్మకం — నిజానికిది అత్యున్నత, అత్యంత ప్రాముఖ్యం గల షరతు.

ఆకాంక్షించడం అనివార్యం. కొంతమంది తమలో విశ్వాసం వుడడం, విశ్వాసం లేకపోవడం అనే దృఢ నమ్మకం, విజయం తథ్యం అనే ఆశావాదానికి విపత్తెప్పుడు సంభవిస్తుందో అని తనలోనే అనుకొనే తనలో కోరుకొనే నిరాశా వాదానికి మధ్య

దైవకృప కోసం, సహాయంకోసం ఆకాంక్షించేవారికి అవెప్పుడు అందుబాటులోనే వుంటాయి. వాటిని విశ్వాసంతో, నమ్మకంతో స్వీకరించినప్పుడు వాటి శక్తి అపరిమిత మౌతుంది.

CWM 13:111

ఘర్షణతో ఆకాంక్షింస్తారు. ఇటువంటి ఘర్షణ అతని అస్తిత్వంలో వుంటె, ఆకాంక్షించినా ఫలితం దక్కదు. అప్పుడతను, "ఆకాంక్షించాను కాని యేమీ ప్రాప్తించలేదు." అంటాడు. అదెందుకు జరుగుతుంది అంటే అతని ఆకాంక్షను, అతని నమ్మకంలేని తనంతో, అతడే యెప్పుడూ చెడగొట్టుకుంటున్నాడు. కాని నిజంగా అతనికి దృఢ నమ్మకం వుంటే.... పిల్లలను వాళ్ళ మానానికి వాళ్ళను వదిలివేస్తే, పెద్దవాళ్ళు వాళ్ళను పాడుచేయకపోతే, అంతా మంచే అనే ఒక గొప్ప దృఢనమ్మకం వాళ్ళ కుంటుంది.ఉదా: వాళ్ళ కేదైనా చిన్న దుర్ఘటన జరిగితే, అదేదో తీవ్రరూపం దాలుస్తుం దని వాళ్ళెపుడూ అనుకోరు. అది త్వరలోనే చక్కబడుతుందని అప్రయత్నంగానే నమ్ముతారు. అదంతా మామూలు స్థితికి చేరడానికి యీ అప్రయత్న నమ్మకమే యెంతో శక్తివంతంగా సహాయపడ్తుంది.

సరే, దివ్యక్రియాశక్తికై ఆకాంక్షిస్తే, దైవాన్ని సహాయం చేయమని అర్థిస్తే, అది తప్పకుండా లభిస్తుందనే అచంచల మైన నమ్మకంతో అర్థిస్తే, అది జరగకపోవడం అసాధ్యం, అది తప్పకుండా ప్రాప్తిస్తుంది. ఈ విధమైన... అవును, ఆంతరిక దృఢ నమ్మకం కలిగి వుండడం అనేది యదార్థంగా ఒక ఆంతరిక వ్యవహారం. కొంతమంది నిరంతరం ఈ స్థితిలో వుంటారు. ఏదైనా స్వీకరించవలసినప్పుడు దాన్ని స్వీకరించ డానికి సిద్ధంగా వుంటారు. ఇంకా కొంతమంది వున్నారు. వాళ్ళు ఏదైనా పొందవలసి వుంటే, ఒక శక్తి దిగి వస్తుంది, వాళ్ళు ఆ సమయానికి అక్కడ వుండరు, వాళ్ళా క్షణంలో ఎప్పుడూ మూసుకుపోయే వుంటారు. పసివాళ్ళకు ఉండేటటువంటి దృఢనమ్మకం గలవాళ్ళు, యెప్పుడూ సరైన సమయంలో తయారుగావుంటారు.

అదొక విచిత్రం కాదా? బయటకి ఏమీ తేడా కనిపించదు. వాళ్ళందరికీ కచ్చి తంగా ఒకే విధమైన సత్సంకల్పం వుండవచ్చు, ఒకే విధమైన ఆకాంక్ష వుండవచ్చు, మేలుచేయాలనే ఒకే విధమైన కోరిక వుండవచ్చు. ఎవరికైతే, యీ నమ్మకం లోపల వుంటుందో, తాము ఆశించింది, ఆకాంక్షించినది తమకు దక్కుతుందా లేదా అని ప్రశ్నించుకోరు. దైవ సంకల్పం బదులు పలుకుతుందా లేదా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదు.... "నాకు అవసరమైనది నాకివ్వ బడుతుంది. నేను ప్రార్థిస్తే, నాకు సమాధానం వస్తుంది. నేనేదైనా యిబ్బందిలో వుండి సహాయాన్నర్థిస్తే, సహాయం అందుతుంది. అది అందడమేగాదు, వచ్చి చేయవలసి వున్న దాన్నంతా చేసి పెడ్తుంది." అనేది లోపల అర్థమైపోతుంది. అప్రయత్నంగా, నిష్కపటంగా ప్రశ్నించ

కుండా దృఢనమ్మకం గనుక వుంటే, యితరమైనదేదీ చేయలేనంత బాగా అది పనిచేస్తుంది. ఫలితాలు అద్భుతంగా వుంటాయి. మనస్సులో చెలరేగే వైరుధ్యాలు, సందేహాలతో వున్న వ్యక్తి సమస్తాన్ని చెడగొట్టుకుంటాడు. ఒకడు కష్టాలలో వున్నప్పటికీ, "ఓహ్! ఇది సాధ్యంకాదు. నేను దానిని సరిదిద్ద లేను. అదింకా పెరిగితే, నేనున్న స్థితిలో, నేను దేన్నైతే వద్దనుకుంటానో అదే యింకా నికృష్టంగా తయారైతే, నేను యింకా యింకా దూరానికి జరిగిపోతుంటే, తుంటే, తుంటే, తుంటే, తుంటే", అనుకుంటుండే ఆలోచనలో పడిపోతే, అతడు తనకూ, తాను స్వీకరించాలను కొంటున్న క్రియాశక్తికీ మధ్య గోడ కట్టినట్లే. చైత్యపురుషునికి యీ దృఢ నమ్మకం వుంటుంది. అది అద్భుతంగా యే మాత్రం నీలినీడ లేకుండా, ఎటువంటి వాదనకూ తావులేకుండా, వైరుధ్య మేమీ లేకుండా వుంటుంది. అదలా వున్నప్పుడు సమాధానం లభించని ప్రార్థనంటూ వుండదు, సార్థకంగాని ఆకాంక్ష అంటూ ఏదీ ఉండదు.

CWM 6: 403-04

విశ్వాసాన్ని భద్రంగా నిలుపుకోడానికి అవసరమైన స్వప్రయత్నం

తన విశ్వాసాన్ని భద్రంగా నిలుపుకోడానికి, దాన్ని లోలోపల పెరగనివ్వడానికి, తప్పకుండా యెవరైనా సరే, ప్రయత్నించాలి. తరువాత, చాలా కాలం గడిచాక ఒక రోజు వెనుదిరిగి గతం లోనికి చూస్తే జరిగిందంతా మనకు అత్యంత నికృష్టంగా అప్పట్లో కన్పించినదంతా, మనం మార్గం మీద ముందుకు పోయేటట్లు చేసిన దైవకృపగానే మనం చూడగలుగుతాం. అప్పుడు తెలుస్తుంది మనకు, మన స్వప్రయత్నం కూడా దైవకృప ఫలితమేనని. కాని ఆ స్థితికి చేరే ముందు, అతడు చాలా దూరం ప్రయాణించాలి, చాలా పెనగులాడాలి, కొన్ని సమయాల్లో యెంతో బాధ కూడా పడవలసి వుంటుంది.

జడప్రాయ తటస్థ స్థితిలో చతికిలబడి "నాకు విశ్వాసం వుండాలంటే అదే వస్తుంది, దైవమే దాన్ని ప్రసాదిస్తాడు" అని అనుకోవడం సోమరితనపు అచేతన, దాదాపు, దుస్సంకల్ప ధోరణి అవుతుంది. ఆంతరిక అగ్ని జ్వలించాలంటే దానికి ఇంధనం అందించాలి, దానిని గమనిస్తూ వుండాలి, తాను వదలించు కోవాలనుకుంటున్న దోషాలన్నింటినీ, పురోగతిని అడ్డుకొంటున్న దాన్నంతటినీ, మార్గాన్ని చీకటిమయం చేసేదాన్నంతటినీ అందులో సమిధలుగా విసరివేయాలి. ఆ అగ్నికి

ఇంధన మందించకపోతే, అది అతని అచేతనత్వం, తమస్సుల బూడిద క్రింద కుమిలి పోతుంటుంది. అప్పుడు గమ్యాన్ని చేరడాని కతనికి సంవత్సరాలు కాదు, జన్మల, శతాబ్దాల కాలం పడ్తుంది. అనంతంగా విలువైన జన్మ తీసుకొం టున్న దేనికో కావలి కాస్తూ గమనిస్తున్నట్లు అతడు తన విశ్వాసాన్ని చూచు కొంటూ కావలి కాయాలి. దాన్ని నాశనం చేయగల ప్రతిదాన్నుండీ దానిని చాలా జాగ్రత్తగా రక్షించుకోవాలి. ఆరంభపు అజ్ఞానాంధకారాలతో పోరాడడానికి దైవశక్తి, విశ్వాస రూపంలో, అత్యంత ప్రత్యక్షంగా తనను వ్యక్తం చేసుకొంటుంది.
CWM 9:351-52

విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకోవడం యెలా?

ప్రశ్న: అమ్మా! విశ్వాసం దేని మీద ఆధారపడి వుంటుంది?

బహుశా దైవకృప మీద. కొంతమంది కది అప్రయత్నంగానే లభిస్తుంది, మరి కొంత మంది వున్నారు, వాళ్ళు దాన్ని పొందడానికి యెంతో కృషి చేయాలి.

ప్రశ్న: విశ్వాసాన్ని పెంచుకోవడం యెలా?

ఆకాంక్ష ద్వారా అని అనుకొంటున్నాను. కొంత మంది కది అప్రయత్నంగానే వుంటుంది.... విశ్వాసం లేకపోతే ప్రార్థించడం కష్టం. తన విశ్వాసాన్ని పెంచు కొనే ఉపాయంగా అతడు ప్రార్థిస్తే, లేక ఆకాంక్షిస్తే, అకాంక్ష వుంటే, విశ్వాసం కలగాలనే ఆకాంక్ష వుంటే... వీటిలో చాలా లక్షణాలకు ప్రయత్నించడం అవసరం. ఒక వస్తువు అతనికి లేకపోతే, కావాలని అతడనుకొంటే, దాన్ని పొందడానికి కతడు నిలకడగా గొప్ప ప్రయత్నాలతో పాటు, ఒక నిరవధిక ఆంకాంక్ష, నిరాసక్త తకు తావీయని సంకల్పం, ప్రతిక్షణం చిత్తశుద్ధితో వుండడం అవసరమౌతాయి. అపుడు ఏదో ఒక రోజున యిది లభిస్తుందని దృఢం చేసుకోవచ్చు — అది క్షణంలో కూడా రావచ్చు. అది వున్న వాళ్ళు వున్నారు. తరువాత దాన్ని ఎదు ర్కొని దాడి చేసే విరుద్ధ కదలికలున్న వాళ్ళున్నారు. వాళ్ళ సంకల్పంలో నిజా యితీ వుంటే, అధి వాళ్ళ విశ్వాసాన్ని కవచంలా రక్షిస్తుంది, దాడులను త్రిప్పి కొడుతుంది. ఇంకొంతమంది వున్నారు, వాళ్ళు సందేహాన్ని పెంచుకుంటూ వుంటారు. ఎందుకనంటే అదొక రకమైన చాపల్యత లేక ఆటకాయితనం — అంతకంటే ప్రమాదకరమైంది మరొకటి లేదు. అది పండులోనికి పురుగును దూర

నివ్వడం లాంటిది. ఆ పురుగు కాలక్రమంలో పండునంతా తినివేస్తుంది. ఇటువంటి కదలిక అతనిలో కలిగినపుడు, మామూలుగా అది ముందుగా మనస్సులో జరుగుతుంది. మొట్టమొదట చేయవలసిన పని దృఢంగా నిర్ణయించుకొని దానిని తిరస్కరించాలి. ఏం జరుగుతుందో చూద్దాం అనుకుంటూ ఆనందిస్తూ కూచోవటం అనేది యేరకంగానూ జరుగకూడదు. ఆ విధమైన ఉత్సుకత ప్రమాదం. నిరాడంబరంగా, చిత్తశుద్ధితో, ముక్కుసూటిగా పోయేవాళ్ళు, మేధోపరమైన సమస్యలేవీ లేని వాళ్ళకంటె, విశ్వాసం కలిగి వుండడం బహుశా మేధావంతులకే యెక్కువ కష్టమనుకొంటాను. మేధావంతునికి గనుక విశ్వాసం యేర్పడితే అది చాలా శక్తివంతమైన దౌతుంది.

యదార్థంగా చాలా అద్భుతాలు చేయగలిగినంత శక్తివంత మైనదౌతుంది.

CWM 6:121

మూలం: శ్రీమాత

స్వేచ్ఛానువాదం: కె.వి.రావు

నా బిడ్డా! ఓర్చుకో! అప్పుడే పుట్టిన బిడ్డలాగా, అతి సరళంగా పురుషోత్తముని యందు విశ్వాసంతో ఆయన హృదయంలో ఒదిగిపో. చివరకు అపరిమేయ మహదానంద స్థితికి చేరుకొంటావు.

(అమ్మా నీవలా చేప్పావు *6.12.65*)

పురుషోత్తముని శక్తి అనంతం. మన విశ్వాసమే అత్యల్పం.
CWM 13: 88

దైవంలో విశ్వాసంపై ధ్యానములు

కచ్చితంగా ఉండి తీరవలసిన రెండు విషయాలు: సహనము, చెక్కుచెదరని విశ్వాసము. సంపూర్ణ ప్రతికూల స్థితుల్లోనైనా, లేక బాధ ననుభవిస్తున్నప్పుడైనా, భరించలేని యాతనలోనైనా (శారీరకమైన బాధ), నీవు బాగా అలసట చెందినపుడైనా, అప్పుడు పట్టు విడువకూడదు. విశ్వాసాన్ని చివరివరకు అంటిపెట్టుకొని వుండాలి, సహనం కలిగి వుండాలి.

CWM 11:1

నీ ప్రగాఢమైన విశ్వాసానికి అర్థం, నీ విశ్వాసం తీవ్రతరం కావడంలోని అర్థం దైవం తాను సూచించిన విషయం నెరవేరి తీరాలని అతను అంతకు పూర్వమే నిశ్చయించుకున్నాడని కాబోలు. చెదరని విశ్వాసం దివ్యసంకల్పం యొక్క ఉనికికి గుర్తు, జరగబోయేదానికి సాక్షి.

CWM 3:97

ఏ ఒక్క మినహాయింపూ లేకుండా అన్ని విషయాల్లోనూ, ఏది జరిగినా, ప్రశాంతతను, నిశ్చల శాంతిని, దివ్య కృపలో పరిపూర్ణ విశ్వాసాన్ని నీలో కలిగి ఉంటే, నీ క్షేమానికి భంగం వాటిల్లదు. నీకు అనుభవాలు కావాలంటే ఇవన్నీ నీలో ఉండి తీరాలి. ఎందుకనంటే అవి లేనప్పుడు కలిగే అనుభవాలు మంచివి కావు, కాని వీటితో అవి శ్రేష్టతరమౌతాయి.

CWM 7: 82

గతంలో కొందరు ప్రవక్తలు ఈ రకమైన అలౌకిక దర్శనాన్ని పొంది ఉన్నారు. కాని సామాన్యంగా ఎప్పుడూ జరిగినట్టే విషయాలు కలగూరగంపలా కలసిపోయాయి. వారికి వారి అలౌకిక దర్శనంతోపాటు, ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని రూపాంతరం గావించి, మానవజాతిని ఉద్ధరించ గలిగిన అతిమానస ప్రపంచ ఆవిర్భావ దర్శనం వారికి లభించలేదు. అందువల్ల ఎవరైతే, ఈ వక్రించిన మానవచైతన్య స్థితిలో జన్మించారో, వారిలో ఆశను కలిగించటానికి, విశ్వాసం ద్వారా నిష్కృతిని పొందటం బోధించారు. భౌతిక పదార్థంలో దైవం ఉనికిపై విశ్వాసం వున్నవాళ్ళు అప్రయత్నంగానే రక్షింపబడతారు. మరో లోకంలో వాళ్ళు అమాయకులైనా, అర్థం చేసుకునే జ్ఞానం లేకపోయినా, ఒక్క విశ్వాసంతోనే మరో ప్రపంచంలో రక్షించబడతారు. వాళ్ళు

అతిమానస ప్రపంచాన్ని గాని, భౌతిక పదార్థం లోని దైవ ఉనికి దైవికమైన అంతర్లయ మని గాని, అది చివరికి పదార్థంలో పరమాత్మ యొక్క సంపూర్ణ అద్భుత దర్శనంగా పరాకాష్ట చెందాలన్నది గాని వారు గ్రహించలేదు.

CWM : 300-301

నిరాశ అన్నది ఎన్నడు పురోగతికి ఆవశ్యకత కాదు, అది ఎల్లప్పుడూ బలహీనతకు, తమస్సుకు గుర్తు. అది తరచుగా దుష్టశక్తుల ఉనికిని సూచిస్తుంది, అనగా అది పనిగట్టుకుని సాధనకు ప్రతికూలంగా పనిచేస్తుంది. అందువల్ల నీ జీవితంలో అన్ని సందర్భాలలోను, ఎప్పుడూ ఏ నిరాశకు లోనుకాకుండా, జాగ్రత్తగా నిన్ను నువ్వు కాపాడుకోవాలి. నిరుత్సాహంగా, విచారంగా, నిరాశగా ఉండడమనే అలవాటు జరుగుతున్న సంఘటనలమీద ఆధారపడినది కాదు. అది నీ స్వభావంలో విశ్వాసం లోపించడం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. విశ్వాసం ఉన్నట్లయితే, కనీసం తనమీద తనకు విశ్వాసమున్నా సరే, అన్ని కష్టాలను, అన్ని పరిస్థితులను, అతి తీవ్రమైన వాటితో సైతం, నిరాశ, నిరుత్సాహాలకు లోను కాకుండా ఎదుర్కోగలడు. అతడు చివరి వరకు ఒక పురుషుడిగా పోరాడుతాడు. ఏ స్వభావాలలో విశ్వాసం లోపించిందో వాటిలో సహనము, ధైర్యము, కూడా లోపిస్తుంది.

CWM 10: 56

అంతా ఆ పరాత్పరుని చేత నడిపించబడుతోందన్న విశ్వాసం మనలో ఉండి, అతడితో మనం ప్రత్యక్షంగా సంబంధం కలిగి ఉండడం సంభవమేనని విశ్వసించినపుడు ప్రకృతియొక్క నియమాల్లో ఎదుర్కోలేనివి, మార్పు చెందనివి ఏవీ ఉండవు. ఈ శరీరమనే జైలును అనాదిగా అంటిపెట్టుకొని ఉన్న ఆ అలవాట్లనించి మనం బయటపడడం తెలుసుకొని, ఏమీ దాచుకోకుండా, అతడి సంకల్పానికి మనలను మనం అర్పించుకుంటే, స్వభావంలో మారనిదేదీ ఉండదు.

CWM 10:241

మనుషులు సామాన్యంగా పిలిచే గుడ్డి విశ్వాసం అన్నది నిజానికి, నిజమైన జ్ఞానాన్ని తెలుసుకోగల తెలివి అభివృద్ధి చెందని వారికి, కొన్నిసార్లు దివ్యకృప ఇచ్చిన వరం. అందువల్ల గుడ్డి విశ్వాసం అన్నది ఒకవిధంగా అత్యంత గౌరవప్రదమైనది.

అయితే, నిజమైన జ్ఞానాన్ని పొంది వున్నవారు మరింత ఉన్నతస్థాయికి చెందివుంటారు అనునది యదార్థం.

CWM 10: 288

ఎవరి హృదయాలు పవిత్రంగా వుంటాయో, ఎవరిలో చెక్కు చెదరని విశ్వాసం ఉంటుందో, వారికి అత్యంత ప్రబలమైన ఓటమి సంభవించినా, అది నిజానికి తెరచాటున ఉన్న విజయ పథానికి చేర్చేమార్గమే అవుతుంది.

CWM 10: 309

నీ విశ్వాసం నిన్ను సర్వశక్తిమంతుడైన ఆ పరాత్పరుని రక్షణలో ఉంచుతుంది.

CWM 12: 309

ఓ ధీరోదాత్తుడి అంతరాత్మగల వారిదే భవిష్యత్తు. మన విశ్వాసం ఎంత తీవ్రమైనదిగా, ఎంత చిత్తశుద్ధితో కూడినదిగా వుంటుందో, మనం అందుకునే సహాయం కూడా అంతటి శక్తిని, ప్రభావాన్ని కలిగివుంటుంది.

CWM 13: 17

నీ ఆకాంక్షను బట్టి దైవం నీతో ఉంటాడు. దాని అర్థం అతడు నీ బాహ్యప్రకృతి ఆడే నాటకాలకు తలొగ్గుతాడని కాదు. ఇక్కడ నే చెప్పేది నీ అస్తిత్వ సత్యం గురించి. అయినా ఒకోసారి అతడు నీ బాహ్య ఆకాంక్షలకు తగినట్లుగా మలచుకుంటాడు. నీవు కూడా భక్తులందరి లాగే ఒకసారి కలయికని, ఒకసారి ఎడబాటుని, పారవశ్యతను నిరాశను అనుభవిస్తుంటే, నిజానికి నీ నమ్మకానికి అనుగుణంగా దైవం కూడా కలుస్తూ, విడిపోతూ ఉంటాడు. అందువల్ల నీ దృక్పథం చాలా ముఖ్యం, బాహ్య దృక్పథం కూడా. విశ్వాసం ఎంత ముఖ్యమైనదో, ఎంత అద్భుతమైనదో, ఎంతటి అద్భుతాలను చేస్తుందో మనుషులకు తెలియదు. నీవు అనుక్షణం దైవసాన్నిధ్యం వైపు ఉద్ధరించబడాలని అనుకుంటే, దైవం నిన్ను ఉద్ధరించడానికి వస్తాడు — అత్యంత సన్నిహితుడుగా అతి చేరువగా, అతి చేరువగా...

CWM 13: 76

ప్రతిక్షణం మనకు ముందుగా తెలియనివి, అనుకోనివి, మన ముందుంటాయి. అందువల్ల మనకేం జరుగుతుందన్నది మన విశ్వాసంయొక్క పవిత్రత, గాఢత మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWM 14: 80

దైవకృపయొక్క సర్వశక్తి మయత్వంపై మనకున్న విశ్వాసం, అసలైన ఆ కృపయొక్క శక్తితో ఎన్నటికీ తులతూగనిది.

జూలై 1956

దైవకృప మీద సంపూర్ణ విశ్వాసం, నమ్మకమే అంతిమ విశ్లేషణలో పరమార్థమైన దివ్యజ్ఞానము.

ఆగస్టు 15, 1956

ఈ పైకి కనిపిస్తున్న గందరగోళ స్థితిలో నుండే ఒక నూతనమైన, శ్రేష్టమైన జగత్తుయొక్క తీరు తెన్ను ఏర్పడగలదు. అయితే దివ్యకృపపై విశ్వాసమున్నప్పుడే దానిని దర్శించగలం. ఉత్సాహంతో ఉండండి.

*

సర్వం కోల్పోతున్నట్లు కనిపించినప్పుడే, అంతా రక్షించబడ గలదు. నీకు నీ స్వయంశక్తిపై నమ్మకం పోయినప్పుడు, నీకు దివ్య కృపమీద విశ్వాసం ఉండాలి.

CWM 14: 89-90

దివ్యకృపపై చెదరని నమ్మిక, విశ్వాసంతో, సంపూర్ణమైన శాంతి, నిశ్చలతతో ఉన్నప్పుడే, నీవు నీ పరిస్థితులు ఎంత చక్కగా వుండగలవో అంత ఉండేటట్టు చేసుకోగలవు. దైవంపైన, ఒక్క దైవంపైనే సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉంచిన వారికి ఎల్లప్పుడూ అత్యంత మంచే జరుగుతుంది.

CWM 14:94

ఎన్నడూ అసంతృప్తితో గొణగకు. నీవు గొణుగుతుంటే అన్ని రకాల శక్తులు నీలో ప్రవేశించి, నిన్ను క్రిందికి లాగుతాయి. నవ్వుతూ ఉండు. నేను అన్ని సమయాల్లో పరిహాస మాడుతున్నట్లుగా కనబడతాను, కాని అది కేవల పరిహాసం కాదు, అది చిత్తంలోనుంచి పుట్టిన విశ్వాసం. దైవానికి విరుద్ధంగా ఏదీ నిలువలేదని, అన్నింటికి సక్రమమైన ముగింపు ఉంటుందన్న విశ్వాసాన్ని ప్రకటిస్తుంది మందహాసము.

CWM 14: 221

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి